De Zuid-Afrikaan.

VEREENIGD MET DE VOLKSVRIEND.

DEEL 43. KAAPSTAD, ZATURDAG, 7 SEPTEMBER, 1872. No. 3,820.

SMUTS & HOFMEYR,

No. 6,

HOUTSTRAAT, KAAPSTAD,

DRUKKEN Brochures Boeken, Circulaires, Rekeningen Doop-, Lidmaten-, en Huwelijks Registers, Doodbriefjes, Adres Kaartjes, Bezigheid Kaartjes, enz, enz., enz.

☞ *Orders van Buiten worden met spoed en tegen billijke prijzen ten uitvoer gebragt.*

De Zuid-Afrikaan en Volksvriend.

DE inteekening op dit blad is in de Stad £1 11s. en in de Buitendistrikten £2 per jaar, *vooruit betaalbaar*. Aan elken inteekenaar zal het tweemaal per week toegezonden worden.

☞ **Zij die voor het Blad wenschen te bedanken moeten drie maanden vooruit kennisgeven van hun voornemen.**

700 Extra Vette Kaapsche en Merino Schapen.
80 Do. do. Kapater Bokken.

OP DINGSDAG, den 10den SEPTEMBER aanst., zullen opgemelde SCHAPEN, in den Hantam ingekocht, publiek verkocht worden aan Klapmuts Station. Zij zullen zeker present zijn.

P. J. RETIEF, WM. ZN.
J. S. MARAIS & Co., Afslagers.

700 Extra Vette Schapen
300 Do. do. Kapaters

ZULLEN op VRIJDAG, den 13den September, door den Ondergeteekende aan zijne woning uit de hand te koop worden aangeboden.

J. H. WALTERS.
Malmesbury, 27 Aug., 1872.

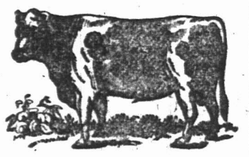

40 Goedgeteelde Jonge Namaqua Bullen en Vaarzen
10 Extra Vette Slagtossen.

OP MAANDAG, den 9den September aanst., zal opgemeld Vee publiek worden verkocht in de Marktkraal te Wellington.

D. HAUMAN, J. S.zn.
Fransenhoek, 30 Aug. 1872.
J. S. MARAIS & Co. Afslagers.

12 Extra Vette Trek Ossen, geschikt voor eenigen Togt, Basterd Namaquas.
25 Extra Vette Aanteel-Beesten en Koeijen, van gemeld Ras, extra Melkgevend, verscheidene in Melk.

Op Maandag, den 16 dezer,

ZAL de Onderteekende Publiek doen verkoopen op zijne Plaats "NEDERBURG," te Klein Drakenstein, bovengemeld getal Vee. De Verkooping te beginnen te 10 ure precies.

W. P. RETIEF, SEN.

Paarl, 5 Sept., 1872.
DE VILLIERS FAURE. & Co. Vendu-Adms.

Publieke Verkooping.

DE Ondergeteekende, gelast zijnde door den Heer JACOBUS COETZEE, zal publiek verkoopen, aan de

"KUILERSRIVIER,"

DISTRIKT PIKETBERG,

Op Vrijdag, 13 September,

HET VOLGENDE, NAMELIJK:

600 SLAGTSCHAPEN
28 EXTRA SLAGTOSSEN
14 TREKOSSEN
2 WAGENS (kompleet)

En wat verder ten dage der verkooping zal worden aangeboden.

RUIM CREDIET

EN

Ververschijningen zullen verschaft worden.

J. C. STEPHAN, Afslager.

50 Extra Vette Slagt Ossen en Koeijen
6 Ruin Paarden

ZULLEN op MAANDAG, den 16den dezer, 's morgens ten 10 ure, publiek worden verkocht uit de Marktkraal te Wellington.

F. W. GALLAGHER.
Wellington, 1 September, 1872.
P. J. PENTZ, J. F.zn., Afslager.

40 Goedgedresseerde Hengst-, Ruin- en Merrie-Paarden, van 4 tot 6 jaren oud,

ZULLEN

OP AANST. DONDERDAG,

den 12den dezer,

dadelijk na aankomst van den Eersten Trein,

PUBLIEK WORDEN VERKOCHT uit de Marktkraal te Wellington.

Zij zijn allen gedresseerd, zoo wel onder den Zadel als in het Tuig, en geschikt voor werk.

De Paarden zijn ingekocht in de Hantam, en in goede conditie.

H. F. KENNEDY.
Wellington, 5 Sept., 1872.
P. J. Pentz, J.F.zn., Afslager.

PAARDEN.

KENNISGEVING.

DE Ondergeteekende maakt bij dezen bekend, dat hij tegen het einde van SEPTEMBER zijne JAARLIJKSCHE VERKOOPING van PAARDEN te WELLINGTON zal houden. Hij heeft reeds een aanzienlijke Troep bij elkaar, en diege en die gewoon zijn van hem te koopen, kunnen verzekerd zijn, dat hij van de beste klasse Paarden zal opbrengen, en geen enkel uit de hand zal verkoopen. Er zijn vele Egale Paren onder.

C. P. DU PLESSIS.

Klein Drakenstein.

DE Ondergeteekende besloten hebbende zich naar den Vrijstaat ter woon te begeven, zal publiek laten verkoopen,

OP DINGSDAG,

Den 10den September aanst.,

Zijn VRUCHTBARE WOONPLAATS, genaamd **BAVIAANSVLUGT**, gelegen te Klein Drakenstein, beplant met 40,000 Wijngaardstokken, 45 Limoen- en Nartjesboomen, 100 Abrikoosen vele andere Vruchtboomen. Zij is voldoende van LOOPEND WATER voorzien, en heeft fraaijen Tuingrond, en overvloedig WEIDE tot aan Du Toit's Kloof. De Gebouwen bestaan in WOONHUIS, Kelders, Wagenhuis, Stal en andere Buitengebouwen, zijnde alles in de beste orde.

LOSGOED:

bestaande in alle soorten van VAATWERK, als Leggers, Kuipen en Trapbalies, Emmers, Trechters, enz., enz., enz., en 1 Brandewijnsketel.

Ook 12 Aanteelbeesten, 2 Karpaarden, Tuigen, enz., enz., en zoodanig **HUISRAAD** als zal worden aangeboden.

N. J. FAASEN.

J. G. STEIJTLER, Afslager.

Publieke Verkooping

TE KLAPMUTS.

DE gewone TWEEDE HALFJAARLIJKSCHE VERKOOPING van den heer JOHN WARD, zal plaats hebben te KLAPMUTS STATION, op

Donderdag, 19 Sept. aanst.,

Wanneer zullen worden verkocht:—

50 Mudden Koren, 500 Vellings (4 jaren in pakhuis, allen droog en goed). 30 Naven, 1 Nieuwe Bokwagen, 2 do. Karren, 2 Zadels en Toomen, 6 Nieuwe Jukken, 6 do. Zwingels, 2 Kruiwagens, 1 Nieuwe Voeder Machine, 1 Extra Riffe, 4 dozijn Maai Zeissen, sommige met Cradels, 50 Zakken Rozijnen, 100 Rollen Tabak, 5 Tonnen Gegalvaniseerd- IJzeren Platen, van 5 tot 9 voeten lang, 10 Kasten Kerosene Olie, 500 lb. Spijkers, 300 do. Beslaan do., 50 Kannen Teer, 6 dozijn Gravan en Schoffels, 1 Nieuwe Karn, 4 do. Amerikaansche 8 dagen loopende Klokken, 200 Rollen Behangsel Papier, 50 Kastjes Zeep; benevens nog de gewone verscheidenheid Negotie en Smeerwaren, zoals Linnen, Voerchitz, Broekgoed, Koffij, Suiker, Rijst, Olie, Verw, Glas- en Aardewerk, en wat nog op de Verkooping zal worden aangeboden.

DE VILLIERS, FAURE & Co,
Vendu-Adms.

Paarl, 2 Sept., 1872.

Publieke Verkooping.

DE Ondergeteekende, gelast rijnde door Mej. de Weduwe ELIZABETH BOONZAIER, zal publiek verkoopen, aan

"DRIEHEUVELS,"

DISTRIKT PIKETBERG,

OP DONDERDAG,

Den 19den September,

het volgende, namelijk:

1 Span Trekossen
200 Schapen en Bokken
1 Wagen, kompleet
2 Ploegen met Stellen
1 Stel Velzakken
1 Zakhorologie,

HUISRAAD,

van alle soorten, Vaatwerk, Bereide Vellen, en wat verder ten dage der Verkooping zal worden aangeboden.

Ruim Crediet en Ververschingen zullen verschaft worden.

J. C. STEPHAN, Afslager.

VERKOOPING

VAN ZEER KOSTBARE

VILLA WONINGEN,

TE GROENEPUNT,

Per Publieke Veiling,

OP

Maandag, 23 Sept., 1872

TEN 11 URE.

DE HEER JOHN BROOKS, de Handelaar in Thee en Kruidenierswaren van "The Tea Mart," Langemarkt- en Gravestraten, heeft den Ondergeteekende geautoriseerd hem dadelijk en voor altoos te ontslaan van eigendom, *dat hoewel gemakkelijk te beheeren en zeer winstgevend*, nogtans te veel eischt van den tijd en de aandacht van iemand die den grooten handel in de stad te bestieren heeft tegen de geringste winsten en den snelsten omzet—kontant alleen.

Het Eigendom CREMORNE, aan den Groenepuntschen Weg gelegen, is te goed en gunstig bekend om eene breedvoerige beschrijving door den Ondergeteekende te behoeven. Het bestaat uit:—

1. De schoone ruime Woning CREMORNE VILLA, door een Bouwmeester van beroep voor eigen gebruik gebouwd, en sedert op alle mogelijke wijzen verbeterd.

Het bestaat uit ruim Voorhuis, Groote Visite en Dineerkamers, 4 Slaapkamers, Zitkamer, Keuken, Dispens, Bedienden Vertrekken, Patente Watercloset, enz., enz., en heeft ruime Stallen en Wagenhuis, Achterplaats, Land en Watertoevoer.

De Villa is onder Leijen Dak; en frontmakende naar de Renbaan zal dezelve nimmer door gebouwen worden ingesloten.

2. CREMORNE TERRACE, bestaande uit VIJF VILLAS, onder Leijen Daken, waarvan twee gedeeltelijk en drie geheel afgezonderd zijn, ieder bestaande uit vijf groote Woonkamers en de noodige Buitenkamers, enz., enz.

Zij zijn verhuurd aan goede Huurders, wier opnoeming zoo goed zou zijn als een waarborg voor voortdurende bewoning en prompte betaling Huur £4 10s. per maand.

3. Eene groote uitgestrektheid huvelland, geschikt om, zoo als thans geschiedt, bebouwd te worden, of ook wel voor de daarstelling van verdere buurhuizen om te voorzien in de steeds toe eomende vraag.

De vrienden van den heer BROOKS hebben hem te verstaan gegeven, en die wenk is door den ondergeteekende bekrachtigd, dat iemand die dit eigendom onbelast kan houden, zooals het thans is, zal winnen door den Verkoop uit te stellen. Een belangrijke stijging in de waarde is billijkerwijze te verwachten van de volgoorzaken, die daartoe thans medewerken, zooals de algemeene welvaart, overvloed van geld en gebrek aan winstgevende beleggingen, de gunstige uitwerking der Docks, het graven van den Kistdam, die waarschijnlijk den handel dezer haven nog verder zal bevorderen enz., enz.

Doch wegens de reden in den aanhef dezer advertentie genoemd heeft de heer BROOKS een vroegtijdige verkooping gekozen.

De Huizen zullen, indien verlangd, afzonderlijk worden verkocht, en de conditien zullen allergunstigst zijn voor koopers. Verdere bijzonderheden te vernemen bij.

E. J. M. SYFRET,
Agent voor de verkooping,
No. 41, St. George'sstraat.

De heeren H. JONES & Co, Afslagers.

Paarlsch Gymnasium.

BAZAAR.

OP **WOENSDAG**, den 18den September aanstaande, zal er door een Dames Werkgezelschap, aan de Paarl, een Bazaar gehouden worden.

Het doel van deze Vereeniging is om kinderen van minvermogende ouders kosteloos te laten onderwijzen.

Giften zullen met dank ontvangen worden door Mevrouw de Weduwe VAN DER LINGEN, aan hare woning.

De Bazaar zal in het Gymnasium-gebouw gehouden worden, en de Deuren zullen ten half Tien uur geopend worden.

Paarl, 30 Augustus 1872.

VERKOOPING VAN

Beschadigde Lading,

EX SCHIP

"Jane Porter," van Calcutta.

DE Ondergeteekenden zullen laten verkoopen voor rekening van wie het moge aangaan, op last van Kapitein JAMES MAHOOD, en overeenkomstig aanbeveling van experten, aan het ALFRED DOCK, NOORDERKAAI,

HEDEN, ZATURDAG,

Den 7den Sept. 1872, om 2 ure n.m.

Omtrent 1000 Zakken Rijst,
18 Pockets Rijst,
73 Zakken Koorn,
124 Zakken Lijnzaad,
1 Pocket Lijnzaad,
9 Balen Indische Hennep.

En eene hoeveelheid ledige Salpeterzakken, alles meer of min beschadigd door Zeewater.

BORRODAILE, THOMPSON, HALL & Co.,
Agenten.
H. JONES & Co., Afslagers.

KOLONIALE

Weeskamer en Trustmaatschappij.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

Kostbare Vaste Goederen,

GELEGEN OP HET

Hottentotsplein en in de Chiappini-, de Wale- en de Oranjestraat,

Op Dingsdag en Woensdag,

10 en 11 September,

Voor rekening des Insolventen Boedels van JOHANNES JACOBUS VAN NIEKERK.

Op Dingsdag, 10 Sept. aanst.,

ZAL WORDEN VERKOCHT,

HET hechte, welgebouwde PAKHUIS van twee Verdiepingen, 101 x 22 voet, staande op het Hottentotsplein met Kajuten Plat, Houten Vloer, Kajuten Deuren en Ramen. Dit Eigendom is wegens deszelfs centrale ligging wel geschikt voor een Wijn- of Graanpakhuis.

2de. TWEE Nette met Lei gedekte COTTAGES, staande in de Chiappinistraat. Zij zijn altijd goed verhuurd aan fatsoenlijke bewoners.

Op Woensdag, 11 Sept. aanst.,

ZAL WORDEN VERKOCHT,

1ste. Een welingerigt HUIS, staande in de Walestraat, met netten Tuin in front, ingesloten met IJzeren Rasterwerk.

2de. EEN PAKHUIS met twee Verdiepingen, annex het voorgaande, van zeer groote lengte met Wagenmakerswinkel van achteren.

3de. EEN PAKHUIS van Drie Verdiepingen annex het voorgaande.

4de. EEN PAKHUIS annex het voorgaande, met ingang op de Breestraat.

5de. EEN GROOT PAKHUIS in de Oranjestraat, zijnde een gedeelte van het Landgoed "WELGEDAAN." Dit Eigendom kan met zeer geringe kosten veranderd worden in eene geriefelijke Cottage, zijnde de Materialen van het Pakhuis nagenoeg daarvoor voldoende. De afmetingen zijn 97 bij 65 voet.

Er zal ruim Bonus gegeven worden.

De Verkooping begint om 11 ure.

G. W. STEIJTLER, Eenig Curator.
Gebouw der Kamer, Kerkplein No. 3,
Kaapstad, 29 Augustus 1872.

J. A. BAM, Afslager.

Publieke Verkooping,

TE CLANWILLIAM.

In den Boedel van wijlen de Weduwe A. E. VAN WIJK (geboren FOSTER).

DE Ondergeteekende, daartoe behoorlijk geautoriseerd zijnde door den Testamentairen Executeur van dezen Boedel, zal per Publieke Veiling Verkoopen,

OP ZATURDAG,

Den 5 October 1872,

TEN 10 URE 's VOORMIDDAGS,

DE VOLGENDE

Kostbare Vaste Goederen.

1stens.—De Plaats **DRIEHOEK**, zijnde het afgemeten VIERDE DEEL (groot omtrent Een Duizend Vier Honderd morgen) van de welbekende Plaats RONDEGAT, gelegen omtrent Negen Mijlen van het Dorp Clanwilliam.

DRIEHOEK wordt door de Olifantsrivier van RONDEGAT gescheiden.

2dens.—DRIE ERVEN in het Dorp Clanwilliam, een waarvan een suffisant en ruim WOONHUIS en veel TUINGROND bezit. Op een ander staan de Hand-lagebouwen van den heer R CANE, erkend als de meest Centrale in het Dorp.

LOSSE GOEDEREN:

Te zijnen zullen verkocht worden de LOSSE GOEDEREN des Boedels, bestaande uit HUISMEUBELEN,

Wat HORENVEE, enz., enz.

JOHN FOSTER, Afslager.

Clanwilliam, 14 Aug., 1872.

High Sheriff's Office.

Cape Town, 5th Sept., 1872.

IN Execution of the Judgment of the Eastern District's Court, the following Sale will take place, viz:—

Division of Fort Beaufort.

W. C. HEUMAN versus GEORGE HAY.

On Monday, 16th September, 1872, at 10 o'clock a.m., at Fort Beaufort, One Thoroughbred Stallion.

Division of Fort Beaufort.

TRUSTEES OF THE INSOLVENT ESTATE OF GREATHEAD & BATE vs. CHARLES LILFORD.

On Tuesday, the 24th September, 1872, at 10 o'clock a.m., at Adelaide, 1 Carriage, 1 Side Saddle, Household Furniture, Glass, Crockery, Kitchen Utensils, et cetera.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

Kantoor van den Baljuw,
5 September, 1872.

IN Executie van Gewijsden van het Oostelijke Distrikts Hof, zullen de volgende Verkoopingen plaats hebben, namelijk:—

Afdeeling Fort Beaufort.

W. C. HEUMAN versus GEORGE HAY.

Op Maandag, 16 September, 1872, des voormiddags 10 ure, te Fort Beaufort, een Volbloed Hengstpaard.

Afdeeling Fort Beaufort.

CURATOREN IN DEN INSOLVENTEN BOEDEL VAN GREATHEAD & BATE versus CHARLES LILFORD.

Op Dingsdag, 24 September, 1872, 's voormiddags 10 ure, te Adelaide, van 3 Rijtuig, 1 Dameszadel, Huisraad, Glas-, Aardewerk, Keukengereedschap, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

"DE PROTECTEUR"

Brand Assurantie Maatschappij.

Jaarlijksche Algemeene Vergadering van Beelhebbers.

INGEVOLGE de 25ste Sectie van de Acte van Overeenkomst, wordt bij deze kennisgegeven dat de Jaarlijksche Algemeene Bijeenkomst ten Kantore der Maatschappij, op

Woensdag, 2 Oct. 1872,

TEN 11 URE A.M. PRECIES,

Zal worden gehouden, ten einde van de Directeuren een Staat van en Rapport over de aangelegenheden der Maatschappij voor het Jaar eindigende 31sten Augustus 1872, te ontvangen, het Dividend te verklaren, Drie Direkteuren in plaats der aftredende Directeuren, en twee Auditeuren te kiezen. De aftredende Directeuren zijn de Wel Edele heeren W. C. KUIJS, J. P. H. VAN DER POEL en J. C. WESSELS, doch die volgens de 21ste Sectie der Acte van Overeenkomst weder verkiesbaar zijn. De Aftredende Auditeuren zijn de Wel Edele heeren J. J. STEIJTLER, Sr. en S. V. HOFMEIJR, die ook weder verkiesbaar zijn.

Op last van de Directeuren,
S. J. DE KOCK, Secretaris.
Kaapstad, 30 Augustus 1872.

Verloren, Verdwaald of Gestolen

UIT Slangehoek: VIER ZWARTE OSSEN, waaronder één met een bles en één met een kol.—Heeren Schutmeesters en andere vrienden worden verzocht, den ondergeteekende eenige informatie te geven, die tot derzelver ontdekking zou kunnen lijden, zullende hij volgaarne met dank alle billijke kosten betalen.

J. D. CILLIERS.
Wagenmakersvallei,
2 September 1872.

Kennisgeving.

ALLE degenen, die iets te vorderen hebben, of verschuldigd zijn, in den Boedel van wijlen WILLEM LODEWIJK FAASEN, gelieven daarvan kennis te geven voor of op den 18den October, 1872, aan de Ondergeteekende.

WED. W. L. FAASEN
(geb. BOSMAN),
Executrice Test.

Klein Drakenstein,
30 Aug., 1872.

Verhuizing.

DR HERMAN is VERHUISD naar de BURGSTRAAT, Hoek van de Walestraat.

HOLLOWAY'S ZALF EN PILLEN.

RHEUMATIEK EN ZENUWPIJN.—Hoewel de eerstgenoemde kwaal onbarmhartig de jongen en sterken aantast, en de laatstgenoemde oudeadoogend hare slagtoffers onder de zwakken uitkiest, dezelfde geneeskundige behandeling kan beide kwalen onfeilbaar genezen. Nadat de pijnlijke deelen hernaadelijk met warme pekel gebet worden zijn, en de huid daarna afgedroogd is, moeten dezelve met Holloway's Zalf goed en met volharding, tweemaal daags gedurende eenige minuten, ingewreven worden, en zijne Pillen worden ingenomen volgens de gedrukte voorschriften die om iedere doos gewikkeld zijn. Beide Zalf en Pillen zijn vergezeld van onderrigtingen voor het publiek in het algemeen, en geen lijder, die dezelve met aandacht leest, behoeft verlegen te staan hoe zichzelven met goed gevolg te behandelen.

DIAMANTVELDEN

Transportmaatschappij

(BEPERKT).

Algemeen bekend als de Ceres Maatschappij.

Tweemaal per Week van Kaapstad naar Dutoitspan.

Tijdtafel voor August-Sept., 1872,

Tenzij anders wordt bepaald.

VAN Kaapstad naar Dutoitspan over Ceres, Beaufort West, Murraysburg, Richmond, Hanover, Philipstown en Jacobsdal, de beste route naar de Velden.

Sept. Woensdag, 4de, per 7.16 a.m. Wellington Trein.
" Zaturdag, 7de, " "
" Woensdag, 11de, " "
" Zaturdag, 14de, " "
" Woensdag, 18de, " "
" Zaturdag, 21ste, " "
" Woensdag, 25ste, " "
" Zaturdag, 28ste, " "

Vertrekkende van Dutoitspan op elken Dingsdag en Vrijdag ten 8 ure 's morgens.

Voor verdere bijzonderheden vervoege men zich bij

J. P. CHRISTIE, Secretaris.

33, Adderley-straat, Kaapstad,
31 Julij 1872.

Agenten te Dutoitspan—de heeren STAMPER en FOSTER.

J. M. STRATH,

Horologemaker en Juwelier,

HEEFT op verzoek van onderscheidene zijner oude klanten op nieuw in persoon eene bezigheid geopend als Horologemaker en Juwelier op zijne oude standplaats, Hoek van St. Georges- en Kortemarktstraten.

Horologes, Pletische en Juwelierswaren.

WOLZAKKEN,

Te koop aan de Pakhuizen van

A. McDONALD & Co.,

Zware Wolzakken,

4½ VOET, 5 VOET en 6 VOET.

William McKechnie,

Generaal Agent en Vendu-afslager,

GOUVERNEMENTS TAXATEUR

VOOR HET DISTRICT, KROONSTAD

EN BEËDIGD VERTALER.

Kroonstad, Oranje Vrijstaat.

DR. SCHÖNNBERG maakt aan het geëerd Publiek van Distrikt Malmesbury bekend dat hij zich aldaar als geneeskundige, heel- en vroedmeester zal vestigen.

N. E. SCHÖNNBERG, M.D.
Piketberg, Sept. 3, 1872.

OP den 22sten overleed alhier in den ouderdom van 8 maanden, PETRUS JOHANNES, geliefde zoontje van

P. EN M. VAN DER MERWE.
Goudmijn, dist. Worcester, Aug., 1872.

Aan Bloedverwanten en Vrienden

WORDT bij deze bekend gemaakt, dat het den Heer van leven en dood behaagd heeft, om op den 22 Augustus, 1872, door den dood tot zich te nemen, mijne teedergeliefde Echtgenoote, ALETTA MAGDALENA BRUWER, in den ouderdom van 59 jaren en 8 maanden, na eene gelukkige echtverbindtenis van ruim 29 jaren. Hoe smartelijk dit verlies ook voor mij en de mijnen zij, zoo is onze eenige troost dat zij met vol vertrouwen in den Heer ontslapen is.

Tevens maak ik van deze gelegenheid gebruik, mijn dank te betuigen aan bloedverwanten en vrienden voor hunne trouwe hulp aan mij bewezen gedurende haar lijden; in het bijzonder aan Dr. SHAND, van Swellendam.

D. J. BURGER, A. Jrz.
Trafouw, dist. Swellendam,
27 Augustus, 1872.

OVERLEDEN,—te Riversdale, op Zondag 1 September, 1872, in den ouderdom van zeven maanden en acht dagen, MATHILDA CHRISTINA ELIZABETH, jongst en geliefd kindje van

D. P. MARAIS, A.z.,
M. M. MARAIS,
geb. VAN NIEKERK.

OVERLEDEN,—Op Donderdag Avond, den 5den September, Mejuffr. MATHILDA ELIZABETH WILHELMINA KELLY, Echtgenoote van den heer THOMAS HOARE, Sr., in den ouderdom van 56 jaren,—diep betreurd.

Familie en Vrienden worden vriendelijk uitgenoodigd ter bijwoning harer Begrafe is, op Morgen (Zondag) Namiddag, ten half 4 ure aan het Sterfhuis, No. 52, Pleinstraat, van waar het Lijk ten 4 ure zal opgenomen en ter aarde besteld worden.

R. L. KEEVE, Koster.
Kaapstad, 7 Sept., 1872.

☞ Geene speciale uitnoodigingen zullen gedaan worden.

In de Duitsch E. L. Kerk

Zal morgen voormiddag ten 10 ure worden gepreekt in de Hoogduitsche en 's namiddags ten half 3 ure aan den Wijnberg in dezelfde taal.

De Zuid-Afrikaan.

KAAPSTAD, ZATURDAG, 7 SEPT. 1872.

DE SEPARATIE-QUESTIE.

Alle onbevooroordeelde lieden, die de Separatiebeweging sedert derzelver aanvang naauwkeurig hebben gadegeslagen, zullen met den heer C. A. Smith, L.W.V.,—den aanvoerder der anti-Verantwoordelijken in de jongste Parlementssessie—moeten erkennen, dat de agitatie slechts zoo lang in leven zal blijven als het afscheidings-verbond geld in den zak zal hebben. Enkel ontstaande uit een gevoel van territoriele jaloerschheid, zonder werkelijke grieven als grondvesting, zal zij ook op diezelfde jaloerschheid schipbreuk lijden. Waren Kaapstad en het Westen inderdaad de grijpzuchtige, despotische monsters, waarvoor zij door het verbond worden uitgemaakt, dan zoude geen onderlinge naijver aan de beweging de sympathie afhandig maken van Oost Londen, King Williams Town, Queen's Town, Albert en Aliwal Noord. Indien de min of meer ontwikkelde grensbewoners niet in hun ziel overtuigd waren van het door en door bespottelijke en foutieve der Afscheidingscijfers en argumentatien, zouden zij onder de eersten zijn om elke connectie met het Westen af te snijden. Immers zij hebben geene nationale sympathie met de geminachte "Dutchmen" van het Westen, die zij ten koste van hunne eigene beurs zouden willen voeden. Integendeel zij zijn één van afkomst en verwantschap met de scheuringsgezinden van Port Elizabeth en Grahamstad. Maar hunne belangen zijn gansch anders. En gelijk een ingebeeld eigenbelang in het geval der Colesbergsche boeren de verwantschap met het Westen ter zijde schuift en ze maakt tot Separatiemannen, zoo vervormt een wezenlijk eigenbelang de grensbewoners tot tegenstanders van de Grahamstadsch-Port Elizabethsche staatkunde en tot voorstanders van eene sterke onverdeelde kolonie. Gelijk voorheen te Grahamstad de kreet was—een kreet die wel op nieuw zal worden vernomen, zoodra de gelegenheid zich daartoe aanbiedt—"*de Kowiehaven en niet Port Elizabeth!*" zoo luidt het thans in Britsch Kafferland en Queen's Town "*noch Kowie, noch Port Elizabeth, maar Oost Londen!*" De grensbewoners, oogen hebbende om te zien en ooren om te hooren, verstaan de plotselinge verbroedering van Port Elizabeth met Grahamstad. 't Is enkel aan naijver te danken. Indien een verachtelijke handelsjaloerschheid—de oprigting van twee weinig beteekenende Westelijke Transportmaatschappijen—de afleiding van een enkelen droppel uit hunnen kolossalen handel in eene Westelijke rigting—zulk een verbazende staatkundige geestdrift kan doen ontgloeijen in de boezems van de anders zoo onverschillige kooplieden en winkeliers van "de Baai," hoe schamel zou dan niet de kans van een concurrerende haven als Oost Londen zijn op eene edelmoedige of zelfs maar billijke bejegening in een zuiver Oostelijk Parlement, waarin de magt dier mannen tweemaal zoo groot als thans zoude zijn? De grensdistrikten hebben zelven die vraag opgelost, zijn, als een gevolg daarvan, tegen afscheiding, en brengen een grensverbond op de been met eene duidelijk uitgesproken grensstaatkunde, te worden ten uitvoer gebragt ten koste van de Port Elizabethsche geestdrijvers. De Separatistische agitatie valt alzoo terug op hen die dezelve in het leven riepen, en slaagt in niets anders dan in een verbrokkelen der ultra-Oostelijke—der Port Elizabeth-Grahamstadsche—partij.

Wij behoeven naauwelijks aan te merken, dat, hoewel wij ons verblijden in de aanstaande mislukking der zelfmoordende scheurmakerspolitiek, wij nogtans minder op hebben met de oorzaak dier mislukking. Wij zagen liever andere redenen ten gunste van de instandhouding der kolonie als één geheel aangevoerd, dan een worsteling tusschen Oost Londen en Port Elizabeth voor de Parlementaire brooden en visschen. Dan toch liefst de houding der Unionisten in andere deelen der Oostelijke Provincie, wier belangen niet aanloopen tegen die van Port Elizabeth, maar die toch voor eenheid zijn, en wel omdat zij die om haar eigen zelfs wille verkiezen. De Afscheidingsorganen, buiten magte om belanglooze gezindheden op den regten prijs te stellen, trachten den tegenstand die hun kwakzalversmiddel in de Middellandsche distrikten en elders ontmoet, te verklaren door den invloed, dien de in het Oosten gevestigde Westelijke predikanten daartegen zouden uitoefenen, en natuurlijk zijn zij magtig verontwaardigd. Indien kerkelijk-staatkundige hansworsten, als een Bisschop Moran en een Deken Williams, de allerzotste grimassen verkoopen ten aanzien van Jan Rap en zijn maat, met het doel om het eene deel des lands tegen het andere in het harnas te jagen, dan kunnen zij geene lofuitingen sterk genoeg vinden om het potsierlijke tooneel ten hemel toe te verheffen. Doch laat geen enkele Eerw. heer het wagen de tegenpartij toe te lagchen. Immers, hetgeen, aan den eenen kant verrigt, prijzens- en lofwaardig in den hoogsten graad is, verdient slechts veroordeeling en verguizing, indien het aan den anderen kant wordt in praktijk gebragt. Ons niet scharende onder degenen, die meenen, dat predikanten zich, als kluizenaars in de woestijn, aan het politieke leven des volks behooren te onttrekken—zich op een toestand van staatkundige bewusteloosheid behooren toe te leggen—buiten staat behooren te zijn van de groote vraagstukken des dags te doorgronden en met de groote staatspartijen te sympathiseren—zouden wij volstrekt niet eenig aandeel, dat de Ned. Geref. leeraren in het Oosten mogten nemen aan de Separatiebeweging, willen verdonkermanen. Doch zulk een deelneming hunnentwege als ligchaam, is ons onbekend. Wij weten van slechts twee Nederduitsch Gereformeerde leeraren, die zich over het onderwerp hebben laten hooren, t.w., die van Somerset Oost en Dordrecht. De eerste verklaarde zich op eene publieke vergadering voor de zaak der Eenheid, de ander sloot zich aan bij het Separatieverbond. Hoedanig ook de uitslag der agitatie zijn moge, zullen de Ned. Geref. leeraren daarop al zeer geringen invloed hebben uitgeoefend.

FORMALITEITEN DER WET.

In verband met een eisch van den heer Alfred Dixon, den bouwmeester, tegen den heer H. Wilson, den winkelier in de Waterkantstraat, die Maandag l.l. voor den Magistraat diende, deed zich eene omstandigheid voor die opmerking verdient. De eischer zijne zaak gesloten hebbende, riep de agent voor den verweerder geene getuigen op, dan alleen den bode van het hof, die verklaarde dat de verweerder de oproeping had ontvangen aan diens woning en gezegd op het punt te zijn om naar de Delverijen te vertrekken. Tevens werd in het Hof verklaard, dat de man was heengegaan. Dientengevolge verzocht zijn agent verlof om vragen te formuleren en die te zenden naar het Magistraatshof te Dutoitspan, om alzoo de verklaringen van Wilson en diens getuigen aldaar in te winnen.

De Magistraat antwoordde echter, dat hij zulks niet kon doen, daar de Geregtshoven van Griqualand West geene Koloniale dagvaardingen wilden aannemen en de Koloniale Hoven aan den anderen kant geene orders van de Hoven op de Delverijen konden ten uitvoer brengen. Reeds herhaaldelijk waren dergelijke verzoeken wederzijds van de hand gewezen.

Desniettegenstaande twijfelde de Magistraat, of hij de zaak wel kon ten einde voeren, of hij daarin wel jurisdictie had, daar Wilson de kolonie had verlaten.

En toch is de wet op dit punt zoo duidelijk, dat daaromtrent geen de minste twijfel kan worden gekoesterd. De man heeft nu nog een winkel en woning te Kaapstad, en de Acte No. 20, van 1856, op Magistraatshoven, bepaalt dat, in zoodanige gevallen, de man regt heeft om, binnen eene maand na de uitspraak terugkomende en de kosten betalende, de zaak te doen heropenen. Dus heeft hij kans op verhaal, al is hem ook onregt geschied.

PREEKBEURTEN OP MORGEN:—Groote Kerk, 's morgens, Eerw, Prop. S. du Toit; Engelsch, Dr. Robertson; 's avonds, Dr. Heijns. Nieuwe Kerk: 's morgens, Dr. Robertson; Zondagschool, Hanoverstraat(Examen), Eerw. Prop. S. du Toit. Papendorp (waarschijnlijk), Dr. Heijns. Maandag avond, maandelijksche bidstond, in de Groote Kerk, Dr. Robertson.

ZExc DE GOUVERNEUR zal, "naar men zegt," ook aan de Transvaal een bezoek brengen.

DE VRIJSTAATSCHE BLADEN hebben wij Donderdag niet ontvangen.

BISSCHOP GRAY, zegt de *Zingari*, was een meester vrijmetselaar.

DR. SCHÖNNBERG, van Piketberg, gaat zich te Malmesbury als geneesheer vestigen.

DS. STEGMANN houdt zich dezer dagen bezig met de hem opgedragene inspectie van het Zending- en schoolwezen binnen den Ring van Kaapstad.

VOORLEZING.—Op Donderdag avond heeft Dr. Robertson, op verzoek, zijne voorlezing over de Kaap de Goede Hoop, in de Wesleyaansche Kapel te Mowbray, voor een aanzienlijk gehoor gehouden

AAN INKOMENDE REGTEN is gedurende de eerste acht maanden van dit jaar aan deze haven ontvangen de som van £134,501 8s. 1d., zijnde £38,707 16s. 10d. meer dan in hetzelfde tijdvak van 1871:

DE "ZINGARI" van gisteren bevat een niet al te goed portret van wijlen Bisschop Gray, en tevens eene uitvoerige levensbeschrijving van den overleden prelaat.

EENE GROOTE VERKOOPING van beschadigde goederen uit de *Jane Porter*, van Calcutta, bestaande in rijst, koren, lijnzaad, enz., zal heden namiddag te 2 ure gehouden worden in het Dok, door de agenten Borradaile, Thompson & Co.—*Zie advertentie.*

REGTER FITZPATRICK zal morgen vertrekken om Rondgaand Hof te houden. Hij reist over Worcester, Robertson, Swellendam en George De Caledonsche zaken zullen in eerstgenoemde plaats voorkomen.

BISSCHOP WELBY, van St. Helena, zal hoogst waarschijnlijk herwaarts komen en als Metropolitaan ageren, tot dat een nieuwe Bisschop zal zijn gekozen. Velen denken, dat Aartsdiaken Badnall zal worden gekozen.

DE ROOMSCHE KERK.—Een priester van de orde der Passionisten is door den Paus gekozen als R. K. Bisschop in de Kaapstad, om wijlen Bisschop Grimley op te volgen. Het zal nog eenige maanden duren voordat hij herwaarts kan komen.

SWELLENDAM.—Dr. Robertson zal op 22 dezer in zijne oude gemeente prediken.—Ds. Shand, rustend leeraar van Tulbagh, wordt morgen over acht dagen op het dorp verwacht, om aldaar met zijne familie eenige dagen door te brengen.

PRESIDENT BURGERS, zoo verwachtte de *Era*, zou in den loop dezer week door Richmond komen, op weg naar de Kaapstad.—Dit is, evenwel, onmogelijk, daar de *Diamond News* meldt, dat ZHEd. eerst in deze week op de Velden werd verwacht.

EEN KLUITJE.—Op de Velden loopt een gerucht, dat het 32ste regiment orders heeft gekregen om derwaarts te marcheren, en dat het binnen kort aldaar zal aankomen. Dit "nieuws" wordt verteld in een privaten brief, gedateerd 19 Augustus.

DE EERW. N. H. SMIT zou in deze week van Grahamstad naar de Diamantvelden vertrekken, overeenkomstig het besluit, genomen op de laatste bijeenkomst der Evangelische Unie, om tijdelijke voorziening te maken voor een predikant, totdat eene vaste aanstelling uit Engeland zal worden gedaan.

MAANDAG, DEN 16 DEZER, is verkiezing van kerkeraadsleden der N d. Geref kerk voor 1873 De aftredende en herkiesbare leden zijn de ouderlingen A D Krijnauw en D A de Villiers en de diaken A Kuijs. De niet herkiesbare zijn de ouderlingen J A le Sueur en de diakens J M de Kock, H B Keijtel en J P Faure.

IN DE VOLGENDE INSOLVENTE BOEDELS werd Woensdag vergadering gehouden:—P. S. Calf, eerste en eenige, vorderingen tot een bedrag van £235 10s. 4d. ingediend en W. Brittain tot eenig curator aangesteld.—T. Reynolds, tweede, vorderingen voorgedragen ten bedrage van £88 10s. S. Tinkin tot eenig curator benoemd.—Wijlen G. Spiers en nagelatene echtgenoote, tweede, verdere vorderingen voor een bedrag van £524 bewezen en P. G. van der Bijl tot eenig curator gekozen.—C W Kirchnes, speciale, verdere vorderingen tot een bedrag van £155 10s 8d ingediend.

EEN REIZIGER naar Hanover schrijft in de *Afrikaner*:—Men verwacht den consulent van Hanover, Ds. Naudé van Queenstown, op het einde van September, dan zal er Nachtmaal gevierd en een predikant beroepen worden. Men spreekt om het beroep te zenden naar Ds. Berrangé, vroeger leeraar van Richmond. Ook wordt er nog gesproken over Di. Kuys, en Roux van Riebeek.

DE TANDENTREKKERIJ.—De Richmondsche *Era* zegt, dat van de geschiedenis, dat een blanke op de Diamantvelden onlangs een Kaffer met een nijptang al zijne tanden zou hebben uitgetrokken, geen woord waar is. Het blad geeft de *Standard and Mail* er van langs, omdat deze dat berigt in haar "overzigt" voor Europa heeft opgenomen, daar dit natuurlijk water op den molen van "Exeter Hall" zal zijn.

ONGEVAL.—Toen kapitein Thompson, kommandant Pilkington en eenige andere officieren van de zeemagt Dingsdag namiddag op weg waren van de Simonsbaai naar Claremont om 's Bisschops begrafenis bij te wonen, schrikten hunne paarden plotseling, sprongen over eene heg en smeten de kar om in eene vlei. Gelukkig kwamen de reizigers er slechts met een nat pak af.

DE SPAARBANK.—Op eene vergadering van het bestuur dezer bank, die gisteren werd gehouden, werd besloten, dat van en na den eersten October e.k. het bedrag van den interest, te worden toegestaan op deposita tot honderd pond, zal worden verminderd tot drie en drie kwart percent, en dat geen interest hoegenaamd zal worden toegestaan op sommen, hetzij die worden gedeponeerd door individuen, maatschappijen of commissien, boven de eerste honderd pond.

DE PUINHOOPEN VAN OPHIR?—De editeur van de *Colesberg Advertiser* heeft eenige fragmenten gezien, die op de Transvaalsche goudvelden zijn uitgegraven. Zij maakten blijkbaar een gedeelte uit van het kapiteel eener zuil, en waren segmenten van een cirkel van harden steen. Ook heeft de editeur eene photographie gezien van een ander en grooter fragment, dat ten minste twee derden van het kapiteel eener zuil vormde. Het een en ander is naar Dr. Gray te Cradock gezonden.

DE HEER DISTIN, L.W.V. voor Colesberg, zegt in een schrijven aan den Secretaris van het Afscheidingsverbond, dat hij tegen Separatie is, en dat hij van gevoelen is, dat men eerst met de nieuwe Regering behoorlijk de proef moet nemen, en indien men dan bevindt, dat de Oostelijke Provincie niet hare regten verkrijgt, dan zal hij, de heer Distin, dadelijk den handschoen nederwerpen, om dezelve tot eene afzonderlijke en onafhankelijke kolonie verklaard te krijgen.

DE BAZAAR ter stijving der fondsen van het Z. A. Zendinggestigt werd Donderdag ten Stadhuize gehouden. Hoewel nagenoeg niets anders dan fancy goederen voor handen was en deze slechts de eerste was van onderscheidene bazaars welke de dames in deze en de volgende maand willen houden, bedroeg de opbrengst de boven verwachting aanzienlijke som van £86. Er is ook nog eene hoeveelheid goederen overgebleven, waarvan in de maand December in het schoollokaal van het gesticht eene verkooping zal worden gehouden.

STEDELIJKE RAAD.—Ter vergadering van Woensdag rapporteerde de Tresorier, dat er een batig saldo in de Bank was op het beleeningsfonds van £4,930 5s. 11d., en op het algemeene fonds van £5,697 3s. 1d.—Men besloot de stoepen op den Oostelijken kant van de Houtstraat weg te nemen, mits de eigenaars de helft der kosten betalen.—Ook werd besloten, den kraandraaijer, Amos genaamd, 2s extra per Zondag te geven voor het door hem op dien dag verrigte werk.—De tenders, die waren ontvangen voor het schilderen van het Stadhuis, werden naar de Commissie voor Publieke Werken verwezen.

KAFFER HOLLANDSCH.—De Colesbergsche Municipaliteit heeft het volgende briefje ontvangen van een Kafferkonstabel, die voor zijn post bedankt:—

Colesberg, Agustes 23, 1872.

Mr. Nachut den Bogen nu fan dag af om en Ad ander contswal te zouk Wand ik Gaan na Kaffer Land tou Wan ek Gaan trouw ek klag neute ser maar ik Gaan net trouw ek zal niet meer constwal was als ik alte met wer kom.

WELLEM KOPPRAL.

AFSCHUWELIJK.—Het volgende staat in de *Diamond News*:—Verleden Donderdag werd de aandacht van Dr. Grimmer, den geneeskundigen inspekteur, gevestigd op eene hut op Dutoitspan, waarin een Kaffer lag in een allerbetreurenswaardigsten toestand. In de eerste plaats was de man verschrikkelijk door het vuur geblakerd en daar er niemand was om op hem toe te zien, had hij daar gelegen tot dat hij letterlijk lag te rotten. Toen men hem ontdekte, was er nog een enkel vonkje leven in den lijder, en de doctor koesterde de hoop, dat afzetting der aangetaste leden misschien den man nog zou kunnen redden; maar de operatie bleek spoedig onnoodig te zijn. De man stierf en werd door de dwangarbeiders begraven.

DE REDERIJKERS KAMER AURORA hield Donderdag avond hare "52ste vergadering met Dames." De vergadering was eene druk bezochte en liep glansrijk af. Wel is waar maakte het fragment "Gustaaf Wasa" eenigzins den indruk van eene parodie, doch de voordragten, en vooral "Truitje" door den heer Belinfante en "David en Goliath" door een anonymus, gingen goed van de hand, zoo mede het Blijspel in drie bedrijven, "Een Oom uit Californie," waarin al de acteurs zich ongeveer even verdienstelijk maakten. Slechts hinderde het het gehoor een weinig dat de spelers het gepast achtten tusschen de bedrijven en achter het gordijn private danspartijen te geven en de vergadering daarmede, onnoodig te rekken.

SEPARATIE-KNOLLEN.—Onder de knollen welke de kampvechters van Separatie den Hollandschen boeren in de Oostelijke Provincie trachten door den strot te stooten, is er ook die, dat de Nederd. Geref. kerk door Separatie zal winnen, daar het Vrijwillig Beginsel daardoor zal worden tegengewerkt. Zij doen zulks met de grootste koelheid ter wereld, alsof het geen feit ware, dat ongeveer twee derden der Vrijwillige Parlementsleden van het Oosten komen, en de heer Solomon zijn Vrijwillige Bill nimmer door het Lagerhuis zoude hebben gekregen zonder Oostelijke ondersteuning. Van de zes leden, die Port Elizabeth, Grahamstad en Albanie in het Lagerhuis vertegenwoordigen, zijn niet minder dan vijf Vrijwilligers.

EEN NIEUWE POSTGEMEENSCHAP.—De *Natal Mercury* stelt de daarstelling eener nieuwe postgemeenschap voor, en wel van een wekelijkschen post tusschen King William's Town en Natal. De heer Shepstone is van gevoelen dat deze dienst £300 per jaar zoude kosten en dat, dewijl de brieven door inlandsche boden kunnen worden vervoerd, er waarschijnlijk geene vertraging zoude plaats hebben. Op deze wijze zouden in Natal wekelijks in zes dagen berigten van de Kaap worden ontvangen. Het is ongerijmd, zegt de *Mercury*, dat berigten van de Kaap in Natal moeten worden ontvangen langs zulk een omweg als dien over Bloemfontein, terwijl een direkte en korte postdienst langs de kust zoo gemakkelijk kon worden daargesteld.

PER TELEGRAAF.—NOG EEN MAN LEVEND VERBRAND.—Woensdag werd van Port Elizabeth per telegraaf berigt:—Brand gisteren avond in de Queenstraat in de bakkerij van John Brown. Een man, William Holmes gebeeten, die in het gebouw sliep, verbrandde. Het lijk werd heden morgen gevonden. De armen en beenen waren afgebrand. De gebroeders Smith ontkwamen ter naauwernood. Zij bragten het grootste gedeelte hunner goederen naar buiten en zijn niet geassureerd.—Een Engelsche bark, blijkbaar in averij, kwam Maandag morgen de baai binnen; doch niet in staat zijnde naar de ankerplaats op te komen, stak zij weer in zee en is sedert niet teruggekeerd.—Vertrokken, op Vrijdag de bark *Echo* naar Londen met eene lading gewaardeerd op £27,095; de bark *Hawthorn* naar Boston met eene lading van £27,604.—Aangekomen op Zaturdag de *Dladworth*; de bark *Ebenezer* van Natal; en de *Queen of India* van Manilla naar Liverpool, binnengeloopen om te timmeren. Frissche zuidooster.—Van Uitenhage meldde men: Robertshaws wolwasscherij heden morgen om 4 uur afgebrand. Bijzonderheden nog niet bekend.

HET GRENSVERBOND heeft een soort van manifest uitgegeven, dat aan de bewoners der Oostelijke Provincie gerigt is en ten doel heeft een tegenwigt daar te stellen tegen de thans al vrij wat bedaarde separatiebeweging. Het spoort de belanghebbenden aan om alle beweging te staken en te wachten op het eerstvolgende parlement, waar de groote kwestien zeker zullen behandeld worden. Het wil dat de aanhangers zich naauwer zullen aaneensluiten en onafhankelijk van Kaapstad en Port Elizabeth hunne belangen bevorderen, vooral om maatregelen tot stand gebragt te zien voor verbeterde wetgeving op de inboorlingen en het verzekeren van een eigen stoomverkeer tusschen Oost Londen en Queens Town.

EEN SCHIP GEZONKEN.—Woensdag namiddag liep in de Tafelbaai binnen het schip *Tantallon Castle*, op weg van Calcutta naar New York. De kapitein rapporteerde, op 28 l.l. te hebben ontmoet het Spaansche schip *China*, dat in zinkenden staat verkeerde. Toen de *Tantallon Castle* nabij het vaartuig kwam, was deszelfs bemanning geheel uitgeput, daar zij gedurende verscheidene dagen bezig was geweest aan de pompen, doch zonder succes, daar het water snel de overhand kreeg. De bemanning en passagiers, te zamen 39 in getal, werden dadelijk door den Britschen kapitein aan boord genomen en hier aangebragt. Kort nadat zij het schip hadden verlaten zonk het. De Spaansche consul zal hun de noodige hulp verleenen.

ZELFREGERING EN FEDERATIE.—De *Diamond News* van 31 ll., in een artikel aangaande op "plaatselijke zelf-regering," protesteert tegen annexatie bij de Kaapkolonie en zegt:—Of de bewoners van dit gebied zouden deelnemen aan een federatieschema zou afhangen van den aard des schemas. Federatie zal vele jaren lang niets anders zijn dan een vervelend onderwerp en tegen den tijd wanneer het Congres bijeenkomt is het heel mogelijk, dat Delagoabaai de voornaamste haven des lands zijn zal, en dat het groote magazijn van den Zuid Afrikaanschen handel ergens in de nabijheid der Zambezi zal te vinden zijn. Het is waarschijnlijk dat Potchefstroom of Pretoria de toekomstige zetel der Regering zijn zal, na de verplaatsing van Kaapstad eerder dan Grahamstad of Uitenhage.

DE COLESBERGSCHE KERK.—De *Advertiser* van 31 jl. meldt het volgende:—Zaturdag avond deden de collectanten een verder verslag van de inteekening ter aflossing van de schuld der N G. Kerk. Het bleek dat het bedrag verre de verwachting overtroffen heeft. Voor ruim *zeventien honderd ponden sterling* was ingeteekend, en daarvan ongeveer *vijftien honderd en vijftig ponden* inbetaald. Wat nog niet inbetaald was, zou men spoedig krijgen. Dit bedrag, met de opbrengst van ruim 600 schapen, die in April laatstleden voor hetzelfde doel gegeven waren, maakt de aanzienlijke som van bijna *twee duizend ponden* sterling, in vier maanden tijds bijeen gebragt. Waarlijk een bewijs, dat er weer welvaart onder ons heerscht, en wanneer men eenparig is, veel doen kan.

WELLINGTON.—Van daar wordt gemeld, dat er ll. Maandag eene bijeenkomst van ingezetenen werd gehouden, ten einde de noodzakelijkheid van het oprigten eener Municipaliteit te overwegen. Met algemeene stemmen werd besloten, dat stelsel van bestuur aldaar in te voeren, en weldra zoude eene andere bijeenkomst worden gehouden ter kiezing van eene Commissie, die zich met de verdere uitvoering der zaak zal belasten.—De Kerkeraad heeft besloten op den pastoriegrond een gebouw op te rigten, dat dienen moet voor het houden van catechisatien, bazaars, biduren, Engelsche diensten enz. Er waren reeds tenders voor dit gebouw gevraagd, dat, naar men berekende, £250 zou kosten. De executeuren van wijlen jongej. Martha le Roux hebben een door haar nagelaten legaat van £200 aan den Kerkeraad overgemaakt.—De Wellingtonsche Bank zou binnen kort worden verplaatst naar het huis van den heer Marting, in de Kerkstraat, dat is aangekocht voor £540.—Een tijdgenoot verneemt uit eene private bron, dat er dit jaar niets worden zal van het houden der landbouwtentoonstelling op het dorp, daar de eisch van het Landbouwgenootschap te hoog is.

DE "JAVA."—Dit welbekende Nederlandsche transportschip liep Donderdag in de Simonsbaai binnen, om ververschingen in te nemen. Het vaartuig is op de terugreis van Indie naar Nederland. Het volgende is het état-major:—G. H. Bakker, kapitein-luitenant ter zee, kommandant; Jhr. J. A. Roëll, 1ste officier; J. C. de Bont van Dooren, P. Heijning, G. J. Fisscher, O. Kreet de Virieu, Jhr. J. C. R. Westpalm van Hoorn van Burg; W. M. J. Visser, E. Voetelink, A. G. J. Baron van Plettenberg, J. E. Sickens, C. J. H. van den Broek, L. Dupper, G. H. Thomassen Theussink van der Hoop, J. Schimmel, C. J. de Vriese, B. P. Kortweg, en K. J. Bal, luitenants ter zee, 2de klasse; Adelborsten, 1ste klasse. T. Bothlingh, N. L. Baron van Verschuer, Jhr. R. W. J. Pabst van Bingerden, J. C. Kikkert Schotborgh, J. F. N. van Oosterzee, J. A. P. van Dorth, J. Wentholt, P. F. H. Volcke, J. G. J. van Casteel, J. Lastdrager, J. C. van Wessem en C F A Gregorij; officieren van gezondheid, 2de klasse, J Meijers en B Léon; officieren van administratie, 1ste klasse, K J Adams; 3de klasse, W F Klompe en P W Sprengers; scheepsklerken, P J Olivier en J A M Korpenhoek van der Kooij; machinist, 1ste klasse, Steinmetz. Het getal manschappen aan boord is 350.

EEN NIEUW VERVOERMIDDEL.—De Binnenlandsche Transportmaatschappij, wenschende zich te vergewissen of en welke voordeelen de in Amerika gemaakte rijtuigen boven de Kaapsche bezitten, heeft er een uit de Vereenigde Staten ontboden. Woensdag deed het zijn proeftogt door de stad, maar het moet natuurlijk eerst den weg naar en van de velden hebben afgelegd, om met zekerheid over deszelfs begelijkende voortreffelijkheid te kunnen oordeelen. Het verschil in de zamenstelling bestaat daarin dat de bak in lederen riemen, die van het eene einde van het onderstel naar het andere loopen, hangt en daardoor minder aan plotselinge schokken onderhevig is, maar de slingerende beweging daarentegen moet zeer moeizaam zijn vooral op een langdurigen togt. De wagen bevat van binnen vier dwarsstaande banken die elk voor drie zitplaatsen bestemd zijn. De ruimte is echter wat beperkt, en het mag betwijfeld worden, of er, lettende op het gemak der passagiers, wel het volle getal mee vervoerd kan worden. Buiten aan iedere zijde van den kap is ook een bank en verder berging voor bagage, pakjes, enz. Het maaksel schijnt goed te zijn, maar naar het voorkomt niet te vergelijken met dat der wagens uit de fabrieken van Serrurier en Robertson & Douglas afkomstig. Het geheele zamenstel is iets ligter (uitgenomen in prijs) dan dat van de in de kolonie gemaakte wagens. De ingevoerde namelijk, weegt 2,476 en de laatste hier gemaakte 2,772 lb. De maatschappij verdient wel den dank van het reizende publiek voor dit nieuwe bewijs, hoezeer zij deszelfs belangen ter harte neemt.

STELLENBOSCH.—Maandag voor acht dagen hield de Wesleyaansche Gemeente, in haar voor de gelegenheid smaakvol gedekoreerd Kapelgebouw, de gewone jaarlijksche thee-bijeenkomst. Alle dingen, wat den inwendigen mensch betreft, waren keurig toebereid en werden bevallig voorgediend. De opkomst was zoo groot, dat velen teleurgesteld vertrekken of geduldig hunne beurt afwachten moesten. Na het goede der tafel en van gezellige kout genoten te hebben, voerde de heer Edwards op korte maar gepaste wijze het woord, te kennen gevende, dat het doel der bijeenkomst was de fondsen te versterken voor het stichten van een nieuw of het vergrooten van het oude kerkgebouw. Hij dankte tevens allen, die zoo bereidwillig de hand geleend hadden voor het houden der vergadering. De Eerw. heer Hardy volgde met eene aanmoedigende toespraak, waarin hij o. a. deed uitkomen, nog nooit eene Wesleyaansche Kerk, waarmede eenmaal begonnen was, blijvend onvoltooid te hebben gezien. Hij twijfelde er ook niet aan dat de tegenwoordige pogingen met goeden uitslag zouden bekroond worden. Na hem volgde de heer Bailie, die het gezelschap niet weinig amuseerde met zijne humoristische verhalen over Namaqualand en deszelfs opperhoofden en tooverdoctors. Ook de heer Jordan voerde kortelijk het woord, en na gezang en gebed ging ieder wel voldaan huiswaarts. De opbrengst was £18 10s., en zou ontwijfelbaar grooter zijn geweest, ware de kapel in staat meerdere gasten te bevatten.

POLITIEHOF.—Gisteren werd Jan, een Maleische werkman, in dienst bij den heer Ford op het Kerkplein, aangeklaagd door Andrew Humble, een wel bekend personaadje, dezen, toen hij ll. Maandag uit den winkel van den heer Ford kwam, met zijne vuisten te hebben geslagen en hem bij de ooren te hebben vastgehouden. Hij wist de reden niet; want hij had den man vele jaren lang gekend als zeer bedaard. Als getuige riep hij op den heer Ford, die verklaarde, dat Humble op ll. Maandag naar zijn winkel was gekomen en over de Maleische godsdienst begon te spreken. Hij sprak niet met Jan, maar deze kon hooren wat hij zeide, en het was blijkbaar op hem gemunt. Onder anderen zeide hij dat de profeet Mahomed een bedrieger was en dat zijne godsdienst de vrouwen onzedelijk maakte, en hij zeide nog vele andere dingen, die Jan moest hooren en die zeer aanstootelijk voor hem moesten zijn. Jan maakte, evenwel, geen aanmerking. Hij was zes jaren in getuiges dienst en altijd een bedaard, knap man geweest. Toen Humble uit den winkel ging, zag getuige Jan's hand aan Humble's oor, maar hij kon niet zeggen, of hij hem ook sloeg, daar alles zoo plotseling geschiedde. De aangeklaagde had "niet schuldig" gepleit aan het slaan van klager, maar zeide dat hij hem bij de ooren had gepakt. Hij moest eene boete van 10s betalen voor de aanranding.—Een meid, Anna genaamd, beschuldigde Lijza Manilla, dat zij haar verscheidene malen met een steen op het voorhoofd had geslagen. De agent der gevangene maakte bezwaar tegen de dagvaarding in haren tegenwoordigen vorm, dewijl de klaagster minderjarig was, en niet kon vervolgen in eene kriminele zaak, zonder de hulp van een harer ouders of haren voogd. De magistraat stond de exceptie toe, doch zeide, dat de zaak in een anderen vorm kon voorkomen.—Vier matrozen van de stoomboot *Natal* werden veroordeeld ieder tot drie weken dwangarbeid, omdat zij zonder verlof van boord waren weggebleven.

EENE NIEUWE OPVOEDINGSGIFT.—Aan de vele beurzen, die reeds in de kolonie bestaan tot aanmoediging van het onderwijs, is thans weder eene toegevoegd, en wel door Mej. Jamieson. Deze dame is reeds gezegend bekend wegens hare milddadigheid, en zij heeft thans eene som van £5000 toegestaan voor de bevordering van het onderwijs, en wel onder de volgende bepalingen:—Het kapitaal zal voor altijd worden belegd en de interest zal worden toevertrouwd aan de zorg van de Commissie van Examinatoren, indien zij zich daarmede wil belasten. Een scholierschap zal daardoor worden tot stand gebragt, zoo als de reeds bestaande, doch waarnaar alleen kan worden gedongen door jonge lieden, die twee jaren aan het Z. A. College hebben gestudeerd. Het bedrag zal zijn £200 per jaar, en zal verkrijgbaar zijn gedurende vier jaren door studenten, die naar Europa vertrekken, om zich aldaar voor te bereiden voor eene kerkelijke, regtsgeleerde, geneeskundige of ingenieurs-betrekking, terwijl de curatoren van het fonds de magt zullen hebben, om in eenig bijzonder geval de som voor vijf jaren toe te staan, indien hun zulks goed dunkt. De bijkomende voorwaarden zijn, dat de kandidaten kinderen zullen zijn, geboren in de kolonie, uit ouders in dezelve woonachtig; en dat zij, na twee jaren aan het Z. A. Kollege te hebben gestudeerd, ten minste in de tweede orde van verdienste het beste certifikaat van de tweede klasse in letterkunde, en wetenschappen verkrijgen van de Commissie van Examinatoren. De winner van het certifikaat zal natuurlijk de winner zijn van den prijs, die voortdurend bekend zal zijn als "het scholierschap van Mej Jamieson." Het publiek en de kolonie is voorzeker grooten dank verschuldigd aan deze edele dame voor haar kostbaar geschenk.

BOWESDORP (NAMAQUALAND), 30 AUG. 1872.—Na vele tegenwerking en groote moeite is onze geachte leeraar er eindelijk in geslaagd eene school in ons eenzaam doch belangrijk dorp te stichten, iets waaraan wij eene zeer groote behoefte hadden, aangezien er nooit eene behoorlijke voorziening in de opvoeding onzer jeugd tot stand gebragt is geworden en zij aldus van lieverlede tot de diepste onkunde geraakt.—Laat ons hopen dat door het bereiken van dit zijn prijzenswaardig doel het licht der beschaving mogt opgaan dat weldra heinde en verre zijne stralen verspreiden, de dikke wolken der onkunde, die over het grootste deel van ons land zweven, verdrijven en tot heil en zegen voor allen strekken mogt.—Dank zijn wij verschuldigd aan onzen geachten hoofdinspekteur van onderwijs, Dr. Dale, voor de door hem verleende hulp om deze inrigting tot stand te brengen, alsmede voor eene gift van eenige fraaije kaarten, boeken, en andere schoolbehoeften.—Onze school, die van eenen ervarenen, en in de Paarlsche afdeeling welbekenden onderwijzer is voorzien, is op den eersten dezer, en wel in de ruime konsistoriekamer, begonnen, en daar wij van wege de fraaije regens, die Namaqualand als een veelkleurig tapijt hebben doen uitzien, een gezegend jaar te gemoet gaan, verwachten wij eenen goeden opgang, alhoewel, en het spijt ons dit te moeten zeggen, er eenigen zijn bekrompen genoeg om daar tegen te pruttelen. Wij koesteren echter de hoop dat de boeren die de school omringen, de gelegenheid om hunne kinderen eene behoorlijke opvoeding te verschaffen, met gretigheid zullen aangrijpen en alle pogingen aanwenden de belangen dezer nuttige inrigting te bevorderen en aldus den zedelijken en maatschappelijken toestand der inwoners te verbeteren. De vakken van onderwijs zijn de Hollandsche en Engelsche talen, aardrijks- en rekenkunde, kortom, alles dat strekken kan om de algemeene kennis der jongelingen te bevorderen en hen tot nuttige leden der maatschappij te vormen. Moge Gods zegen op deze belangrijke inrigting rusten en Hij ons geven in te zien het groote voorregt dat wij thans genieten.—*Correspondent.*

HOE LANGER HOE KWAADAARDIGER.—De *Eastern Star* van 30 Augustus laat zich, naar aanleiding van het feit, dat de Gouverneur niet bij tijds bij Regter Dwyer aankwam, om ten zijnen huize een dinér bij te wonen,—hetgeen het blad natuurlijk aan den ellendigen staat van den Port Elizabethschen weg toeschrijft—o.a. uit in de volgende venijnige bewoordingen:—"Deze, namelijk de ellendige staat van dezen weg, is slechts ééne der vele Oostelijke grieven—van Humansdorp tot de Buffalo, en van Hopetown tot Algoabaai—voor welke allen talrijke geneesmiddelen bestaan, hetzij die worden voorgeschreven door den heer Solomon, of door zijn echo het Grensverbond, maar voor welke geen wezenlijk middel bestaat, behalve hetzij eene verplaatsing van den zetel der Regering van den zetel der onkunde en onverschilligheid, waar die thans is (natuurlijk de Kaapstad), naar den zetel van handel en vertier, waar die behoort te zijn (Port Elizabeth!?) of de afscheiding van de Oostelijke Provincie en hare verheffing tot eene onafhankelijke Kolonie, met afzonderlijke inkomsten van zich zelve, die zij in overvloed bezit, doch waarvan zij beroofd wordt, en eene afzonderlijke Regering en een Parlement van zichzelve, die zij thans niet heeft, doch die zij door ruwe (!) of zachte middelen thans, wat het ook koste, *wil* hebben. Geene koste kan zoo groot zijn als de tegenwoordige algeheele vernietiging en stremming van den handel. Er is eene grens, die geduld en lankmoedigheid niet kunnen overschrijden. De drukpers mag gerust publiek maken wat duizenden in elk gedeelte der Provincie in het privaat zeggen. Elk belang in de Provincie,—van dat des eigenaars van vastgoed tot dat des daglooners—van dat des rijken koopmans tot dat des nederigsten hutbewoners—wordt tegengewerkt en benadeeld door de zelfzuchtige, kleingeestige Wetgeving van een onuitvoerbare Regering, die, ongelukkig voor haar zelve en voor hare onderdanen, in eene valsche positie verkeert;—en er is zelfs minder schade berokkend door hetgeen die Wetgeving heeft gedaan dan door hetgeen zij ongedaan heeft gelaten." Tot dusverre de *Star*. Het schijnt dat het blad in zijne blinde separatiewoede alle gezond verstand ter zijde zet, en zich niet ontziet om de grofste en meest tastbare onwaarheden te vertellen, alleen om er politiek kapitaal mede te maken. Met ruwe, dus geweldadige, middelen wil men de separatie doordrijven, als zachte niet helpen! Wij vreezen, dat de zachte al heel weinig zullen uitwerken, en, wat de ruwe betreft, daarvoor koesteren wij al heel weinig vrees. Wij hopen, echter, dat de respektieve breinen van eenige onzer Oostelijke courantschrijvers weldra een weinig zullen afkoelen; anders vreezen wij, dat Robbeneiland spoedig eenige doorluchtige bewoners meer zal ontvangen.

GRAAFF-REINET.—Donderdag, 22 Augustus, stond voor den Wel-Edelen heer F. J. van der Riet, den magistraat, Charles Clancy beschuldigd Christiaan Kirchhoff het verlies van een zijner oogen veroorzaakt te hebben. Wij hebben reeds vroeger de verklaringen in deze zaak volledig gepubliceerd. Kirchhoff, een nachtkonstabel, was half dronken, en ontnam in de straat aan twee kleinen een kruiwagen gemberbier en koek; verklarende dat het gemberbier brandewijn was, en dat brandewijn op een kruiwagen om 7 uur op een winteravond eene zaak was, die slechts vermoedens deed ontstaan, en onderzocht moest worden. Toen Kirchhoff den kruiwagen naar het policiestation bragt, liepen de kleine jongens verschrikt weg naar den eigenaar van den kruiwagen en het gemberbier. De eigenaar van het bier en koek verscheen en eischte zijn eigendom, maar Kirchhoff weigerde het af te geven zonder orders van den Sergeant der Nachtpolicie. De eigenaar riep de hulp in van Clancy, een anderen nachtkonstabel. Clancy sprak met Kirchhoff, waardoor deze kwaad werd en hem uitdaagde, terwijl hij zijn vuist onder Clancys neus hield. Clancy werd driftig en sloeg hem met een slag op zijn oog tegen den grond, veroorzakende hem aldus, zoo als de docter zeide, het onherstelbaar verlies van zijn oog. Clancy was voor deze misdaad ter teregtstelling gecommitteerd. Maar Kirchhoff verdween plotseling op zekeren nacht te zamen met den voornaamsten getuige in deze zaak. De Magistraat zeide dat hij geloofde dat zij omgekocht waren om te vertrekken, opdat zij niet bij de teregtstelling zouden tegenwoordig zijn, en hij had dit aan den Afgaanden Procureur Generaal geschreven. Deze had de zaak naar den Magistraat terug verwezen om door hem uitgemaakt te worden. De heer van Ryneveld trad voor den beschuldigde op. Hij pleitte voor eene zachte straf. Hij zeide, terwijl hij dit deed, dat hij achting had voor de getuigenis des dokters, maar dat hij geloofde dat men verklaringen van andere dokters vinden kon, dat schokken veroorzaakt door een val op het achterhoofd iemands oog konden verblinden, en daar Kirchhoff dronken was, was er weinig noodig om hem te doen vallen. De verweerder en de klager hadden de zaak uit de wereld gemaakt, de verweerder had hem geld gegeven om hem in staat te stellen naar het hospitaal te Port Elizabeth te gaan. Om dit te bewijzen produceerde de hr van Ryneveld een brief, door Kirchhoff aan den verweerder uit Somerset geschreven. Het was een mengsel van Engelsch, Hollandsch, en Duitsch, en al wat men er uit opmaken kon was dat de verweerder "waarde Charley" was en dat Kirchhoff £2 van hem wilde hebben om hem in staat te stellen naar Grahamstad te gaan. De Magistraat zeide dat hij geloofde dat Kirchhoff en de voornaamste getuige uit den weg gezonden waren om niet bij de teregtstelling tegenwoordig te zijn. Als de partijen gewenscht hadden de zaak af te maken, dan konden zij dit voor hem gedaan hebben, dan zou hij gezien hebben wat men doen kon. Nadat de verklaringen voorgelezen waren, werd Clancy gevonnisd tot eene maand gevangenisstraf.—*Courant.*

Nieuws per Telegraaf.

GISTEREN NAMIDDAG ONTVANGEN.

HUMANSDORP.

Ll Woensdag te vier ure werd het Fransche schip *Niagara*, Kapitein Sicard, van Mozambique naar Marseilles, op strand gezet nabij den mond der Slangrivier, Tzitzikama, omtrent 30 mijlen van hier. Het schip had met zware stormen te kampen gehad nabij de Kaap, en had een lek bekomen, dat zoozeer toenam, dat de kapitein het voorzigtig achtte, het op strand te zetten om levens te redden. Het schip zit geheel vast in het zand en is nog niet uit elkander geslagen. De lading bestaat uit sesam en andere zaden en twee kisten guttapercha. De kapitein en bemanning zijn nog bij het wrak. Waarschijnlijk zal een groot gedeelte der lading geborgen worden.—Winderig met ligte buijen en koud.

GRAHAMSSTAD.

De *Penny Mail* meldt het volgende:—

BRAND AAN DE KOWIE.—Onze correspondent schrijft: Dingsdag nacht werd ik wakker door het geroep van "brand!"; ik dacht eerst, dat een der schepen in de rivier aan brand was, doch toen ik den heuvel afkwam, bevond ik dat het Canell's pakhuis was. Al het mogelijke werd aangewend om den voortgang der vlammen te stuiten, en de goederen in den winkel te redden; maar zeer weinig werd voor het vernielend element bewaard. Niets is bekend omtrent den oorsprong van den brand, doch de omstandigheden zijn zeer suspicieus. Canell, die over den heuvel woont, heeft ter bescherming der plaats een zwarten jongen, die daarin slaapt. Hij was dien nacht, naar men verneemt, afwezig en had een anderen jongen in zijne plaats aangesteld. De plaatsvervanger is verdwenen en is niet gezien sedert den brand, doch toen ik dien nacht derwaarts kwam en voor dat de plaats door brand vernield was, was een groot gat zigtbaar onder een der vensters, dat blijkbaar was gemaakt door iemand, die zich een ingang wilde banen. Er zijn zeer sterke redenen om te gelooven, dat de plaats werd opengebroken, geplunderd en daarop aan brand gestoken. Het is een groot verlies voor den heer Canell.

PORT ELIZABETH.

De *Marsdin* is Woensdag vertrokken met eene volle lading geschat op £48,127. Onder de passagiers voor Londen zijn de heer en mejufv. Rascher en kind en de heer Krause. Gedurende den zuidooster, die Woensdag avond woei, brak de kabel van de bark *Diana*.

Syria heden morgen aangekomen van Natal.

De *Eastella* staat op het punt van te vertrekken.

MOSSELBAAI.

Stoomboot *Marsdin* arriveerde gisteren morgen van Port Elizabeth en vertrok weder te 8 ure des avonds.

—Na al hetgeen reeds over de bespoediging der afloening der Fransche oorlogscontributie geschreven is, maakt een der Berlijnsche bladen de volgende opmerking: Duitschland heeft het halve milliard, hetwelk nu binnen weinige weken zal worden betaald, dringend noodig. Tot nog toe schijnt men bij de Rijkskanselarij de milliards als eene onuitputtelijke bron te hebben beschouwd, en ook de Rijksdag heeft geen bezwaar gevonden om de eene aanwijzing na de andere op de milliards goed te keuren. Nu blijkt echter, dat de werkelijke oorlogskosten, vooral de zoogenaamde retablissementsgelden, de begrooting zoo zeer te boven gaan, dat de tot nu toe ontvangen 2 milliards op verre na niet toereikend zijn, om in 1872 al datgene er uit te betalen, wat in dat jaar er uit betaald moet worden. Niet alleen blijft er van die 2 milliard geen silbergrosche over, maar er kan ook geen gevolg worden gegeven aan de bepaling, volgens welke daaruit ook de in 1870 gesloten leening van 113 millioen thaler moet worden afgelost. Als Duitschland het bovengenoemd half milliard niet in dezen tijd ontving, zou dus de Regering genoodzaakt zijn, eene nieuwe leening te sluiten, om de gelden te kunnen betalen, die op de twee milliard waren aangewezen.

HOOG GEREGTSHOF.

(Voor het Voltallig Hof).

VRIJDAG, 6 SEPTEMBER, 1872.

Het hof hield zitting om, daar Regter Fitzpatrick en de Hoofdregter laatst van elkander hadden verschild in de zaak van

FITZGERALD *vs.* FITZGERALD

die op nieuw te laten bepleiten.

Advokaat Cole, optredende voor mejufvr. Fitzgerald, leverde eene breedvoerige argumentatie met aanhalingen uit onderscheidene regtsgeleerde schrijvers om te betoogen, dat de getuigenis welke in de zaak was afgelegd, voldoende was om het hof te regtvaardigen eene order tot echtscheiding te verleenen. Hij hield staande dat indien een man en eene vrouw onderscheidene nachten zamen hadden geslapen in één kajuit—en dat wel nadat eene huwelijksplegtigheid tusschen beide was voltrokken, (gelijk het geval was geweest tusschen mejufvr. Gracie en Fitzgerald),—men als bewezen moest aannemen, dat zij ook connectie hadden gehad. Dat mejufvr. Gracie dit laatste feit ontkende, deed er niets aan af, immers was het in haar belang het te doen voorkomen dat zij thans even rein en onbesmet is als voor het huwelijk.

Het hof deed uitspraak.

Regter Fitzpatrick zeide, te verschillen van zijne ambtgenooten zoowel wat wet als feiten betrof. Deze zaak was er eene van eene vrouw die tegen haren afwezigen man een eisch voor echtscheiding wegens overspel instelt, en die als haar eenige getuige eene vrouw produceert van onbesproken karakter, op wie geen het minste vermoeden ligt van los of onzedelijk gedrag—eene vrouw die een prooi was van de bedriegelijke voorstellingen des mans en daardoor was verlokt tot de voltrekking van een huwelijk, dat later bleek valsch en onwettig te zijn. Deze vrouw vertelt, dat zij den man privaat heeft getrouwd, daar zij wenschte het huwelijk geheim te houden tot op haar vertrek van San Francisco. Twee dagen daarna, op den dag van haar vertrek, werd het huwelijk geadverteerd in een der plaatselijke bladen. Zij vergezelde Fitzgerald naar het nieuwsbladkantoor en op haar aandrang was het dat de man—met blijkbaren tegenzin—in de advertentie achter zijn naam liet voegen "van de Kaap de Goede Hoop." Toen was het dat een man, Ryan geheeten, tot haar kwam en zeide: Ik zie, dat gij gehuwd zijt met M. S. Fitzgerald : weet gij wel dat hij getrouwd man is en eene vrouw aan de Kaap heeft? Zij stelde den man tegenover Fitzgerald. Deze ontkende de beschuldiging, maar daar zij in twijfel omtrent de zaak verkeerde, zeide zij aan hem : Ik zal u niet de volle regten van een echtgenoot schenken—ik zal niet met u zamen slapen—totdat het mij aan de Kaap de Goede Hoop zal gebleken zijn, dat gij niet reeds een getrouwd man waart. Toen zij de ontmoeting met Ryan had, waren de plaatskaartjes naar New York reeds genomen en zij aanvaardde de reis. Zij had geen lust der wereld te gaan vertellen : De man dien ik eergisteren huwde is een bigamist en schurk. Neen, zij beschermde zich door aan boord in een afzonderlijk bed te slapen. Nu merkte men wel op, dat daar de huwelijksplegtigheid had plaats gevonden, en de man en vrouw in een en dezelfde kajuit sliepen, men daaruit het feit der consummatie van het huwelijk moest afleiden. Maar naar 's regters beschouwing der menschelijke geaardheid, moest men tot een gansch ander besluit komen. Hij meende dat het eerste doelwit eener vrouw onder zoodanige omstandigheden zou zijn zich onbevlekt te bewaren, zooals mejufvr. Gracie verklaarde te hebben gedaan. En zoo iets zou zoo geheel vreemd niet zijn. Immers het ontbrak niet aan voorbeelden van huwelijken die eerst eenigen tijd na de plegtigheid geconsummeerd waren. En in de bekende Engelsche zaak van Bingham vs. Howard was het bewezen, dat de vrouw wegens vroegere liefde jegens een ander, den man maanden lang na het huwelijk zijne regten had onthouden. Zou het dan zoo onnatuurlijk zijn te veronderstellen, dat eene vrouw die meende, dat zij in een onwettig huwelijk was gesleept, hare hartstogten zou bedwingen, totdat het zou gebleken zijn dat haar man niet schuldig was? Welken anderen weg dan den door haar gekozene had mejufvr Gracie kunnen inslaan, zonder hare twijfelingen wereldruchtbaar te maken? Dat zij tot dit laatste niet geneigd was was verklaarbaar. Immers het zou hebben kunnen blijken dat Fitzgerald onschuldig en Ryan een lasteraar was. Haar gedrag was hoogst natuurlijk. Daarom geloofde de Regter haar. Haar verhaal was openhartig en verstaanbaar en door niemand weersproken; noch hare waarheidsliefde, noch hare zedelijkheid was in twijfel getrokken. Waarom zou zij dan niet worden geloofd? Waarom zou men geloof hechten aan het eene deel van haar getuigenis en niet aan het andere—aan hare verklaring dat zij beiden in ééne kajuit hadden gelogeerd, maar niet aan die andere, dat zij geene connectie hadden gehad? Men had daartoe geen regt; en daarom, hoewel het hem leed deed van zijne mederegters te verschillen, moest hij zeggen, dat er hier geene regtsgronden waren voor eene echtscheiding en dat de vrouw moest worden geloofd.

Regter Denijssen betreurde het, dat hij niet al het getuigenis had aangehoord, en zou zich daarom minder bepalen bij de feiten dan bij de regtsquestie. En zijne aanmerkingen over dit laatste punt zou hij gronden op de rapporten in de nieuwsbladen verschenen, welke, naar hij meende, juist waren. Tot verkrijging van echtscheiding eischte de wet geene direkte bewijzen van overspel, om de eenvoudige reden dat zoodanige bewijzen, uit den aard der zaak, in de meeste gevallen niet te verkrijgen waren. Naar uit een door hem aangehaalde autoriteit bleek, behoefde men slechts omstandigheden, duidelijk tot de gevolgtrekking leidende dat het misdrijf was gepleegd. Zoodanige omstandigheden waren in dit geval aanwezig. Volgens haar eigen getuigenis had mejufvr. Gracie met Fitzgerald, zoowel aan boord als elders, als diens vrouw geleefd tot op 's mans vertrek van New York. Dat was bewijs genoeg. Echtscheidingen waren reeds door het hof verleend wegens even sterke of zwakke redenen. Indien het waar was, dat mejufvr. Gracie na haar huwelijk had getwijfeld aan Fitzgeralds goede trouw, dan had zij niet met hem moeten leven als zijne vrouw en vooral niet in eene en dezelfde kajuit met hem moeten logeren.

De Hoofdregter zeide, mejufvr. Gracie niet te kunnen gelooven. Na de van Ryan ontvangen waarschuwing had zij te San Francisco moeten blijven, in plaats van eene lange reis met Fitzgerald te ondernemen en in ééne kajuit met hem te slapen en daardoor haar karakter in gevaar te brengen. Zelfs al wilde zij haar twijfelingen niet openbaar maken, dan nog was het niet noodig eene reeks van nachten in een klein vertrekje met hem door te brengen. Zij had eene andere kajuit kunnen kiezen. De hoofdregter wist wel, dat uit de feiten niet beslist volgde dat de consummatie werkelijk had plaats gevonden. Hij wist van gevallen waarin die consummatie was weggebleven, hoewel de partijen in hetzelfde bed sliepen; maar deze waren slechts zeer zeldzame uitzonderingen, en vereischten zeer sterke bewijzen ter staving.—De eisch tot echtscheiding moest worden toegestaan.

Advokaat Cole zeide, dat er ook een andere eisch was, t.w. dat mejufvr. Fitzgerald de ongestoorde zorg over de kinderen zou hebben. Er waren twee, respectivelijk 6 en 8 jaar oud.

Het hof scheen niet geneigd deze orde toe te staan, maar advokaat Cole berustte in eene andere, t.w. dat mejufvr. Fitzgerald de zorg over de kinderen zou behouden tot nader order.

MAGISTRAATSUITSPRAKEN.

Regter Denijssen maakte eenige scherpe aanmerkingen over een paar uitspraken van den magistraat van Calvinia, welke voor hem als reviderend regter waren gekomen.

—Generaal Dix, president van de Erie-spoorwegmaatschappij en het bestuur hebben eene rechtvordering tegen den directeur Gould ingesteld. Zij eischen 10,000,000 dollers schadevergoeding.

De verkiezing van een nieuwen Anglikaanschen Bisschop.

Aan de Engelsche bladen is de volgende kennisgeving toegezonden:—

"Er zal volstrekt geene stoornis plaats hebben in het bestuur der Diocese. De thans overleden Bisschop heeft volledige voorziening gemaakt voor de tegenwoordige crisis, door middel van de Provinciale Synode, waarvan hij slechts twee-en-een half jaar geleden voorzitter was. Bisschop Welby (van St. Helena) aanvaardt de betrekking van Metropolitaan totdat de zetel weder op kanonieke wijze zal worden bezet; en hij zal ook de noodige maatregelen moeten nemen om de vakante plaats aan te vullen. De Deken en het Kapittel hebben het opzigt over de goederen totdat de aanstaande Bisschop zal zijn benoemd, en zij zullen voor het tegenwoordige voor de Diocese werkzaam zijn in alle zaken die uitsluitend daartoe behooren. Eene verdere officieele aankondiging van de schikkingen zal worden gedaan in den loop van eenige dagen."

Door de Provinciale Synode van 1870 is de volgende bepaling vastgesteld met betrekking tot de verkiezing van Bisschoppen voor deze Provincie:—

"De Bisschoppen dezer Provincie, in wier verkiezing of benoeming niet is voorzien door eenige bestaande wet, zullen worden verkozen door de geestelijkheid van iedere Diocese, die de orde van priesters heeft, wanneer haar getal niet minder dan zes is, met de goedkeuring van de vertegenwoordigers der leeken. Wanneer het getal priesters in eene Diocese minder is dan zes, zal de Bisschop worden aangesteld door de Bisschoppen der Provincie. De Bisschop kan worden gekozen uit eenige kerk in gemeenschap met de kerk dezer Provincie, en de kiezers kunnen, indien zij zulks wenschen, twee of meer personen nomineren, uit welke de Bisschoppen der Provincie een zullen kiezen; of, met goedkeuring van de meerderheid van de Bisschoppen der Provincie kunnen zij aan eenig persoon of ligchaam de magt opdragen om een Bisschop te kiezen voor den vakanten zetel, moetende men wel verstaan dat de Diocese zulk eene keuze als finaal moet aannemen; doch in al zulke gevallen moet de verkozene Bisschop aanbevelingsbrieven brengen van ten minste twee Bisschoppen. De bekrachtiging door eene meerderheid van de Bisschoppen der Provincie, met inbegrip van den Metropolitaan, zal in ieder geval noodig zijn."

De geestelijkheid handelt thans volgens de onderstaande bepaling:—

"Wanneer eenige bisschopszetel in deze Provincie vakant zal zijn ten gevolge van den dood van een Bisschop of om eene andere voldoende reden, dan zal het geestelijke opzigt en bestuur daarvan den Metropolitaan ten deel vallen, die een Vicaris-Generaal zal aanstellen, om te ageren, totdat de zetel weder op kanonieke wijze zal zijn bezet, en verder, de inkomsten van het Bisdom, en alle kerkelijke eigendommen, van welken aard ook, die door den Bisschop zijn bestierd, zullen worden in bezit genomen en bestierd door den Deken en het Kapittel der Kathedraal, of, indien er niet zulk een behoorlijk zamengesteld ligchaam bestaat, door den Vikaris-Generaal, die behoorlijk rekenschap daarvan zal geven aan den eerst opvolgenden Bisschop, binnen drie maanden na den dag zijner wijding."

Vele leden der Engelsche kerk, die niets willen weten van de zoogenaamde "Kerk van Zuid Afrika," koesteren de hoop, dat de nieuwe benoeming eenigzins van de Kroon zal uitgaan, en dat de nieuwe Bisschop in Engeland zal worden gewijd; opdat de kerk alhier door hem in zeker opzigt weder met de kerk van Engeland zal worden verbonden. Men gelooft, echter, over het algemeen, dat zulks niet het geval zal zijn, daar de Rijksregering op geen enkel punt harer koloniale politiek meer beslist is, dan daarop, om alle verband, behalve het geestelijke, tusschen de gevestigde Anglikaansche kerk in Engeland en de Vrijwillige Anglikaansche kerken in de kolonien te vernietigen. Velen zijn hoogst nieuwsgierig, of de nieuwe Bisschop een man zal zijn, die aan de Ritualistische beweging, welke in den laatsten tijd zooveel voortgang heeft gemaakt, nog meer leven zal bijzetten, dan of hij een man van meer gematigde gevoelens zal zijn.—Eindelijk is er nog een punt, dat moeijelijkheden zou kunnen veroorzaken, met betrekking tot het begiftigings (Endowment) fonds van het Bisdom, dat aan de Diocese is geschonken door de Barones Burdett Coutts. In het geval van Bishop Colenso maakte deze dame bezwaar tegen de overdragt van hare gift ten gunste van eenigen anderen bisschopszetel dan dien, welken zij oorspronkelijk op het oog had, in regtstreeksch verband met de kerk van Engeland. Men denkt, evenwel, dat, ten gevolge van de veranderde omstandigheden, geene zoodanige moeijelijkheid zich zal voordoen met betrekking tot den vakanten Bisschopszetel der Kaapstad.

De Diamantvelden.

Aan de *Delvers Courant* van den 28 ll. ontleenen wij het volgende:—

Zijne Excellentie Harer Majesteits Hooge Commissaris Sir Henry Barkly, wordt binnen kort op de Delverijen verwacht. Hij komt even als een Doctor naar het ziekbed van een patient die de koorts heeft, en iedereen is verlangend te weten hoedanig zijne behandeling wezen zal. Het zal niet mogelijk zijn voor zijne Excellentie om elken eisch toetestaan van een gering aantal heethoofdige oproermakers zoo als er onder ons zijn, en iets doen als zij zeggen "doe dit" of gaan als zij zeggen "ga." Alle moreele ondersteuning die de Delvers Zijne Excellentie geven kunnen, houden wij ons verzekerd dat hij ontvangen zal van het groot aantal fatsoenlijken en ordelijken onder ons. Dan, wij moeten niet te veel van hem verwachten; want anders worden wij zeker teleurgesteld en zullen wij er slechter aan toe zijn dan nu. Zijne Excellentie zal onzen toestand goed onderzoeken en zulke middelen voorschrijven als hij noodig achten mogt in onze omstandigheden. Doctor's medicijnen smaken dikwijls zeer slecht en patienten zijn soms ongehoorzaam aan de bevelen van den Doctor. Zij die wijs zijn gehoorzamen. De vraag nu die wij voor onszelven moeten beantwoorden is deze: of wij als eene maatschappij wijs zijn? Wij weten dat er sommigen onder ons zijn die onverstandig handelen en die trachten zullen om anderen te doen gelooven dat zij beter weten dan de Gouverneur en dat de Delvers geregtigd zijn om tot het uiterste te gaan in hunne eischen. Aan diegenen onzer lezers die eenige wereldkennis bezitten is het onnoodig te bewijzen dat het noodzakelijk is om de eerlijkheid en bekwaamheid van oproerige geraasmakers degelijk na te gaan. Dit soort van volk houdt van niets zooveel als om een troep razende uilskuikens bij zich te hebben om elk bevel van den aanvoerder uit te voeren. Hun eenig doel, zeggen zij, is het algemeen welzijn. Gelooft hen niet. Niets anders dan eigenbelang of spijt of zelfzucht is hunne beweegreden.—Laat ons die wenschen wel te leven voor deze en de toekomstige wereld, gematigd te werk gaan en de wettige overheden ondersteunen. Dan zullen wij aan den avond van ons leven aan onze kinderen mogen zeggen: "het beste dat wij u nalaten kunnen is een goede naam, ziet toe dat gij dien naam niet onwaardig wordt. Als christenen durven wij ons niet overgeven aan oproer, brandstichting en ons gedragen tegenover den Gouverneur als of wij geene verantwoording schuldig zijn aan een Opperwezen.

Wij verzoeken de Delvers dus om Sir Henry te ontvangen met warmte en hartelijkheid, om een getrouwe opgave te doen van onze grieven, en den raad aan te nemen dien een Gouverneur, van zoo veel ondervinding en gezond verstand als Sir Henry, ons aanbieden zal, altijd vertrouwende op die Hoogere Hand die al onze zaken regelt tot ons tijdelijk en eeuwig welzijn.

Wij hebben van goeder hand vernomen dat de mazelen alhier en te Dutoitspan op verschillende plaatsen uitgebroken zijn.

Ds. Luckhoff die nu zes maanden in ons midden verkeerd en de achting van een ieder met wien hij in aanraking kwam verworven heeft, hield Zondag morgen zijne afscheidspreek naar aanleiding van 2 Cor. 13, vs. 13. "De gemeenschap des Heiligen Geestes zij met u allen." De opkomst was zeer goed en hoewel het Kerkgebouw nu zeer ruim is waren al de zitplaatsen bezet.

Gisteren ochtend vertrok ds. Luckhoff en huisgezin van deze plaats. Een goed getal vrienden van hier, de Beer's en du Toitspan, vergezelden hem tot aan de hoogte waar men zijn eerw. een adres aanbood en eene beurs bevattende £49 3s. van de gemeente, aan deze plaats. Van du Toitspan heeft men hem ook eene beurs ten geschenke gegeven, doch hoeveel die bevatte is ons onbekend. Nadat ds. Louw het adres voorgelezen had, bedankte ds. Luckhoff op eene korte doch hartelijke wijze, voor de vriendelijkheid en liefde die hij sedert zijn verblijf alhier had ondervonden; en eindigde met een kort en krachtig gebed, waarna men van hem afscheid nam. Zijn eerwaarde's vertrek zal niet weinig gemist worden, daar de gemeente groot en het werk zeer uitgebreid is en ds. Louw dus zijne handen vol hebben zal, vooral zoolang op du Toitspan geen gevestigde leeraar is.

Wij laten hier volgen het adres dat goed geteekend was door de belangstellenden alhier:—

Den Wel-Eerw. Zeer-Gel. Heer
A. D. Luckhoff.

Wel-Eerw. Heer; Geachte Vriend!

Wij ondergeteekenden, leden der Ned. Gereformeerde Gemeente te New Rush en Oude De Beer's, kunnen niet toelaten dat gij van ons vertrekt zonder te zeggen wat ons op het hart ligt. Wij wenschen van deze gelegenheid gebruik te maken, om u onzen hartelijken dank te betuigen, voor uwen onvermoeiden ijver jegens ons, voor de belangstelling die gij aan den dag gelegd heb in den bloei en de welvaart onzer gemeente, gedurende uw verblijf op de Diamantvelden. Wij weten het, het was voor u geen kleine zaak, om uwe Gemeente te Colesberg, aan wie gij zoo innig verbonden zijt, te verlaten en u onzen herderloozen toestand aan te trekken. Maar uit belangstelling in onze geestelijke welvaart, en aangespoord door liefde tot den Heiland om zielen voor zijn koningrijk te winnen, hebt gij u vele ongemakken en opofferingen laten getroosten, en hebt gij, gedurende den tijd van bijna zes maanden, met getrouwheid en ijver onder ons gearbeid. Geloof ons Wel-Eerw. Heer en Vriend! dat wij niet onverschillig zijn omtrent deze dingen, het eischte immers geene geringe mate van zelfverloochening van uwen kant om dit alles voor ons te doen; inderdaad wij kunnen met woorden geene uitdrukking geven aan de dankbaarheid, achting en liefde die wij u toedragen. De Heer vergelde u rijkelijk hetgeen gij aan ons gedaan hebt. Wij koesteren de hoop, ja wij hebben er de verzekering van, dat uw arbeid onder ons niet ijdel is geweest. Mogt de eeuwigheid het openbaren dat gij, gedurende uw verblijf onder ons, vele paarlen tot de kroon van Jezus hebt toegebragt. De Heer zij uw reisgezel naar uwe gemeente, en make uwe reis voorspoedig. Hij zegene u aldaar, en stelle u tot eenen zegen voor uwe gemeente. Het is onze bede dat ook uwe Gade en kinderen in deze onze wenschen deelen mogen.

En nu, geliefde Broeder en Vriend! al scheiden wij van elkander, de Heer blijft altijd met ons en dit is onze troost bij het scheiden. Zullen sommigen onzer het voorregt niet weder smaken om uw aangezigt op aarde te aanschouwen, dan hopen wij elkander weder te zien in betere en zaliger gewesten, waar geen scheiden meer zijn zal, waar wij eeuwig met den Heiland en met elkander zijn zullen.

Dat de Heer, die magtig is meer dan overvloediglijk toetedoen, boven al wat wij bidden of denken, onze wenschen moge vervullen, is de bede van hen, die zich noemen

Uwe dankbare en heilwenschende Vrienden.

De *Diamond News* beoordeelt de proklamaties, welke ZExc. de Gouverneur onlangs heeft uitgevaardigd, en waardoor de door de Commissarissen vastgestelde reglementen voor van nul en geener waarde werden verklaard. Het blad zegt, niet verwonderd te zijn, dat ZExc. het reglement heeft vernietigd, waardoor aan alle inboorlingen hunne delverslicenties werden ontnomen, daar het tegen de Engelsche wet indruischt, om iemand, wie hij ook zij, zijne regten te ontnemen, indien geene specifieke beschuldiging tegen hem is ingebragt. Doch, zegt het blad, dit beginsel schijnt ons toe evenzeer van toepassing te zijn op de groote klasse van groothandelaars in wijn, sterken drank en bier, tegen welke nooit specifieke beschuldigingen zijn ingebragt, doch die door 's Gouverneur's Proklamatie op willekeurige wijze beroofd worden van hunne licenties, om in diamanten te handelen. Waarlijk er schijnt ééne wet te bestaan voor den neger en eene andere voor den fatsoenlijken groothandelaar. Het blad maakt ook bezwaar tegen het geven van magt aan den magistraat om een certifikaat uit te reiken, waarin wordt vermeld, dat de applikant om eene delflicentie een persoon is van een "goed karakter" en een "bevoegd en geschikt persoon" om te worden geregistreerd, zonder welk certifikaat niemand voortaan als een claimhouder zal worden geregistreerd. Indien een delver, zegt de *News*, aanstoot gaf aan de Regering, dan zoude de Magistraat, terwijl hij erkende, dat de man een "goed karakter" had, het regt hebben om het certifikaat te weigeren, op grond dat de applikant niet een "bevoegd en geschikt" persoon was, om geregistreerd te worden. Wij zeggen niet, dat dit het geval zoude zijn, doch het zou kunnen gebeuren, en het reglement geeft eene mate van onverantwoordelijke magt, welker verleening aan een magistraat in zulke zaken onverstandig is. Het blad ziet verder niet in, waarom een baas, wiens bediende is gaan loopen van eene claim, dien binnen twee uren moet gaan zoeken, en waarom hij daarmede niet meer uren kan wachten, evenmin waarom de opgelegde boeten allen in de Kaapsche schatkist moeten worden gestort, instede van voor plaatselijke doeleinden te worden aangewend. ZExc. krijgt er verder van langs omdat hij in zijne proklamatie de delvers niet wat beleefder heeft behandeld, en omdat hij met de zaak niet heeft gewacht, totdat hij op de Velden was aangekomen. In één opzigt, zegt de *News*, is ZExc. al te milddadig geweest, en wel daarin, dat hij de regtsbevoegdheid der magistraten heeft uitgebreid. Wij willen er niet over praten of de magistraten die geene regtsgeleerde opleiding hebben genoten, punten van wet behooren te beslechten in regtsgedingen, die worden ingesteld voor sommen van £250 tot £500. De magistraten zijn voor hunne magisteriële betrekkingen volkomen geschikt, doch het is bepaald onregtvaardig en wreed, om regters van hen te maken met het ellendig kleine salaris, dat zij thans krijgen.

De vrees, zegt de *News*, dat de delvers zich bij de aankomst des Gouverneurs ruw zullen gedragen, lawaai zullen opschoppen en ZExc. zullen trachten te beleedigen, kan slechts in de verbeelding van angstige gemoederen voorhanden zijn. De groote massa der delvers bestaat uit mannen, die te veel eerbied voor zichzelven hebben, dan dat zij iets van dien aard zouden gedoogen. Indien iets dergelijks mogt voorkomen, dan zullen de delvers zelven de eersten zijn, om daaraan een einde te maken. Zij zijn niet zulke beeren, dat zij hunnen Gouverneur met een gebrom zouden ontvangen, en niet zulke ganzen, dat zij hem zouden uitsissen, zoodra hij hun gebied betreedt. Zij hebben hem uitgenoodigd om hun gast te zijn en zij zullen hem als zoodanig ontvangen en hem behoorlijk onthalen. Wanneer het tijd van feestvieren voorbij zal zijn, dan zal de tijd zijn om zaken te doen, en dan zal men ZExc. met petities kunnen naderen en conferenties met hem houden.

Uit het verslag eener bijeenkomst der Ontvangst Commissie blijkt, evenwel, dat de geestdrift der delvers bij het naderen van ZExc. niet zoo bijzonder groot is geweest. Althans de voorzitter zeide, dat er tot nog toe slechts £350 voor 's Gouverneurs ontvangst was ingezameld, en de inzamelaars zelven verklaarden, dat zij groote moeite hadden om geld van de menschen te krijgen, daar velen zeiden, dat zij er niets mede te maken wilden hebben. Sedert de aankomst der laatste proklamaties was de gezindheid der delvers en der handelaars jegens den Gouverneur zeer veranderd. Er werd besloten dat het "tiffin" en bal zouden worden gegeven, doch van den eereboog kon niets komen, dewijl het fonds niet voldoende was.

Op 20 ult. stelde zekere Charles Hamilton, photograaf, voor Regter Barry eene aktie om echtscheiding in tegen zijne vrouw en wel op grond van overspel met zekeren Adolf Berlijn. Advokaten Shippard en Maasdorp traden voor den eischer op. De vrouw verscheen niet. Eischer verklaarde, in 1859 te Port Elizabeth gehuwd te zijn en met zijne vrouw tot 1870 gelukkig geleefd te hebben. Na te Port Elizabeth, Somerset, Cradock, Tarkastad en nogmaals te Cradock gewoond te hebben, gingen de echtelieden in het midden van 1870, tezamen met Berlijn, te Pniel op de Diamantvelden wonen. In October 1870 vond er een toeloop naar "Bad Hope" plaats en ging eischer derwaarts, terwijl zijne vrouw verkoos te Pniel te blijven. Hij reisde heen en weer en bleef gewoonlijk vier of vijf dagen uit. In November 1870 begon hij achterdocht te krijgen tegen zijne vrouw en nam hij maatregelen om achter hare schuld of onschuld te komen. Eens onverwachts terugkeerende, vond hij zijne vrouw en Berlijn alleen in eene kamer opgesloten, en op zekeren morgen vroeg, ook onverwachts teruggekeerd, vond hij haar niet in den wagen, hare gewone slaapplaats, maar in eene kamer in Berlijns huis. Zij wist echter bij beide gelegenheden zijn kwaad vermoeden te stillen. Op 17 November had hij twist gehad met zijn vrouw, die met Berlijn en Turner naar een concert wilde gaan, hetgeen eischer niet wilde toelaten. Hij vertelde haar dat hij besloten had, van Berlijn weg te gaan en dat zij moest meêgaan, hetgeen zij weigerde te doen. Toen hij weigerde haar naar het concert te laten gaan, sloeg zij hem om de ooren. Hij stiet haar weg en toen Berlijn tusschen beiden kwam, sloeg hij dezen tegen den grond. Hij verliet Berlijn toen; doch zijne vrouw weigerde met hem mede te gaan. Twee of drie dagen later werd hij ziek en lag zes weken lang te bed, gedurende welken tijd zijne vrouw hem eens bezocht. De doctoren gelastten hem toen, de plaats te verlaten. Alvorens Pniel te verlaten, bood hij aan, zijne vrouw tot zich te nemen en hare onkosten, benevens hare passage naar hare ouders, te betalen. Hij gaf haar £30 en zij zeide dat zij gaan zoude; doch zij heeft zulks niet gedaan, maar is bij Berlijn gebleven. Een paar anderen getuigden omtrent het gelukkig leven, dat de beide echtelieden vóór hunne aankomst op de velden geleid hadden. De Regter stond eerst het aanzoek toe, doch voldeed later aan het verzoek van advokaat Shippard om zijne uitspraak op te schorten tot na het verhooren van een eisch om schadevergoeding, door Hamilton tegen Berlijn ingesteld.

Op 23 ll. kwam eene lasterzaak voor den heer Giddy. De heer Stent dagvaardde den heer Moss voor £100 schadevergoeding, omdat de laatste hem een meineedige had genoemd. De Magistraat was van gevoelen, dat het niet uit kwaadwilligheid was geschied, en gaf vonnis voor klager, voor £3 met de kosten.—Piper, een tooneelspeler, is op de New Rush ter teretstelling verwezen op de beschuldiging van een kind van onder de negen jaren te hebben verkracht.—Te Klipdrift is eene zaak verhoord, waarin T. Lynch £10,000 schadevergoeding vorderde van den voormaligen eigenaar der plaats Bultfontein, wegens niet volbrengen van een kontrakt. Eischer beweerde op 14 November 1869 genoemde plaats van verweerder gekocht te hebben voor £2,000 en dat verweerder in gebreke gebleven is, daarvan transport te geven, toen hem betaling aangeboden werd, en dat hij inderdaad de plaats andermaal voor dezelfde som op 15 November 1869 verkocht had aan de heeren Lilienfeld, Hond en Webb. Na de getuigen gehoord te hebben, nam het hof de uitspraak in beraad.

Van verscheidene sterfgevallen wordt melding gemaakt; nl., van den heer Sparks, van Adelaide, een der ondernemendste landbouwers der Oostelijke Provincie en een tijdlang Parlementslid voor Oost Londen. Hij was zeer gelukkig geweest op de Velden en was aldaar evenzeer geacht als in de Kolonie. De echtgenoote van den heer Willem Pohl, ook van Adelaide, stierf plotseling op de New Rush, en kapitein Duffin, geboortig uit Ierland, overleed na eene korte ongesteldheid.

Een noodlottig ongeval had op 26 ll. plaats te Dutoitspan. Een Afrikaander werd gedood door eene massa aarde, die in zijne claim viel, terwijl hij aan het werk was. Op denzelfden dag vielen twee delvers in hunne claims en braken beenen en armen. Op Colesberg Kopje werden op 22 ll. twee personen, een Afrikaander en een Kaffer, gedood, terwijl zij in eene claim aan het werk waren, door het instorten van een gedeelte van den weg.

Verscheidene groote vondsten van gekleurde steenen zijn in den laatsten tijd op Dutoitspan gedaan. Men hoorde van een van 130, een van 69, een van 26 en een van 40 karaat.—Het gezelschap van den heer Rothman heeft op Oude de Beer's een diamant gevonden van 80 karaat. Het is een gekleurde steen zonder vlek of scheur. Op Waldek's Plant vond de heer G. Pearson een diamant van 65 karaat, en in de volgende week een van 73. Het gezelschap van den heer de Vos vond een diamant van 65 karaat en dat van den heer Baunbauser een van 52½ karaat, beiden te Dutoitspan.

De heer O. W. A. Forssman, de schrijver van de brochure, getiteld "Gids van Speculanten, Delvers, Kapitalisten, enz.," heeft het tot nog toe voor zijn boekske ontvangene bedrag, nl. £10 5s. 6d., gestort in het fonds voor het hospitaal te de Beer's en Dutoitspan.

De heer David Sampson heeft geschreven, dat hij op de Velden zal zijn bij de aanstaande wedrennen. Men verwachtte eenige goede paarden uit de Westelijke Provincie, om mede te dingen naar de hoogste prijzen.

Drie goederenwagens van de heeren Smart en Searle zijn na eene reis van 28 dagen van de Kaapstad op de Velden aangekomen. Dit is de vierde reis, die dezelfde muilezels in dit jaar hebben gedaan.

Van Klipdrift wordt gemeld, dat in den nacht van 22 ll. twaalf gevangenen uit den tronk ontsnapten. Een hunner werd weder gepakt. Zij hadden eenige steenen uit den muur gehaald en kropen door het daarin gemaakte gat. Juist toen de laatste er door kroop, vuurde de schildwacht, doch miste hem. Er werd erg geklaagd over den schandelijken toestand van het gebouw.

Later Nieuws.

DE LAATSTE DIAMANTDIEFSTAL.

HET GEHEIM OPGELOST.

BEKENTENIS VAN DEN DIEF.

Gisteren morgen arriveerde de transportwagen No. 7, kondukteur Stone, per trein alhier. De wagen vertrok op ll. Zaturdag namiddag en kwam te Wellington aan op Donderdag, en had de reis dus volbragt in *vijf dagen.*

Aan de *News*, die met deze gelegenheid is ontvangen, ontleenen wij het volgende:—

Het geheim van den diefstal van al de geregistreerde en officiele brieven uit den Kaapstadschen postzak, die op den 25 Julij werd gepleegd, is eindelijk volkomen opgelost, en de gestolene diamanten, geschat op meer dan £20,000, zijn thans in veilige bewaring bij den Magistraat, den heer W. C. Palgrave. Zonder twijfel zullen onze lezers zich herinneren, dat de omstandigheden, welke volgden op het overhandigen van den brievenzak aan Berry door twee Afrikaanders—die in onwetendheid den zak hadden opengemaakt, om te zien welke de inhoud was, doch zwoeren, dat zij het pak brieven, dat zij er uit hadden genomen, er zorgvuldig weer in hadden gestoken—bijzonder suspicieus waren, zoodat Berry in hechtenis werd gehouden, totdat zijn huis was doorzocht en zoodanige getuigenis was ingewonnen, als de Magistraat noodig mogt achten om achter het geheim te komen. Berry's huis werd zorgvuldig doorzocht door de politie, doch niets gevonden om te bewijzen dat hij de dief was. Toch achtte de Magistraat het noodig Berry in hechtenis te houden, en dat hij daarin gelijk had, is thans allerduidelijkst gebleken. Berry werd niet opgesloten met de andere gevangenen, maar werd heel verstandig onder het opzigt van een konstabel geplaatst. Deze man was aan de detectieve politie verbonden, en handelde onder instructies van het hoofd daarvan. Op voorstel van den Magistraat, die zeer verlangde achter het geheim te komen, deed de konstabel voorstellen aan den gevangene, den juisten aard waarvan wij niet weten; doch wij gelooven, dat zij betrekking hadden op de verdeeling van den buit, indien hij (de konstabel) Berry zoude helpen ontvlugten. Dit gebeurde voor eenige dagen en de uitslag was allergunstigst. Berry beloofde den konstabel een zeker gedeelte van den buit te zullen geven, indien het hun gelukte te zamen het plan uit te voeren. De voor de vlugt bepaalde dag was ll. Donderdag, en het eerste gedeelte van het plan was, dat zij te zamen naar de plaats zouden gaan, waar de diamanten en het papieren geld waren verborgen. Intusschen stelde de Magistraat, die van de zaak wist, zich in gemeenschap met Inspekteur Gilfillan, die bevel gaf aan Subinspekteur J. Maclean, om met twee manschappen naar de plaats te gaan nabij Berry's huis, en den loop van zaken gade te slaan. Op laatstl. Donderdag dus ontsnapte Berry, te zamen met zijn vooronderstelden medepligtige, van Dutoitspan. Bij zijn huis aangekomen, werd naar den verborgen schat gezocht, doch zonder succes. Berry kon de juiste plaats, waar de diamanten verborgen waren, niet vinden, ofschoon hij te voren had gezegd, dat hij dacht ze te kunnen vinden. Eindelijk duidde mej. Berry de plaats aan, waar het gestolene eigendom verborgen was. Eene doos, bevattende de meeste, indien niet al de vermiste diamanten en banknoten, werd begraven gevonden. Plotseling maakten Subinspekteur Maclean en zijne manschappen hunne verschijning, namen Berry in hechtenis en de doos met haren inhoud in bezit. Dit had plaats op Donderdag avond. Op den volgenden morgen waren de diamanten en banknoten in het bezit van den heer Palgrave, welken Magistraat de grootste lof toekomt voor de moeite die hij zich in deze geheimzinnige zaak heeft getroost. Men gelooft, dat al de vermiste diamanten en banknoten terug zijn gekregen. De Magistraat maakt bekend, dat alle personen, die op den 25 Julij diamanten en banknoten hebben verloren door den diefstal uit den brievenzak, zich op den 2 September bij hem kunnen vervoegen om bijzonderheden op te geven.

—In de nabijheid van Keulen werd onlangs een lijk gevonden van iemand, die blijkbaar op geweldadige wijze den dood gevonden had. Een zekere Wissborn werd van de misdaad verdacht en gevangen genomen. Bij het onderzoek werden aan de kleederen van dezen persoon bloedvlekken gevonden. Alles een—helaas—zeer gewone geschiedenis! Niet alledaagsch is echter het rapport, uitgebracht door Professor Schaffhausen, die met de expertise belast was. Hij deelde de regtbank mede, welke methoden en welke wetenschappelijke hulpmiddelen bij het onderzoek van bloed gebruikt worden. Hij merkte op, dat bloedvlakken, die niet uitgewasschen zijn, reeds bij de beschouwing met het ongewapend oog door haar eigenaardigen glans van andere vlekken aanmerkelijk onderscheiden zijn. Het wetenschappelijk onderzoek van die vlakken is vooral in den laatsten tijd zeer veel verbeterd. Vooral de spectraal-analyse bewijst groote diensten. De bloedkleurstof kan men aanwijzen door een eenvoudig chemisch experiment, als men het bloed met azijnzuur in verbinding brengt en warmte daarop laat inwerken. Men vindt zelfs in thans nog goed aangeschreven wetenschappelijke werken de opvatting, dat men menschenbloed niet kan onderscheiden van dierenbloed. Deze opvatting is echter onjuist. Het microscopisch onderzoek maakt het mogelijk, met zekerheid bloeddeeltjes van een mensch te onderscheiden van die van een dier, want de doorsnede der bloedlichaampjes van een mensch is veel grooter dan die van een dier, nl. 1/140 millimeter.

CORRESPONDENTIE.

Aan den Redakteur.

Mijnheer,—In mijnen brief verschenen in uwe uitgave van 28 Augustus, zie ik eenige fouten die correctie behoeven. Er staat "ruim 20 pachtplaatsen" enz., dat moet zijn: ruim 200 pachtplaatsen.

En aan het slot leest men: "Niemand denke dat ik de voorstander van Pakhuisberg tegen den Bokkeveldsbergweg ben" waarvoor moet staan: Niemand denke dat ik "nog een der" voorstanders van Pakhuisberg tegen den Bokkeveldsbergweg zou zijn (Zie Rapport van 1871) enz. Er zijn nog eenige fouten maar die worden door den zin en het verband gecorrigeerd.

Door deze correctie te plaatsen zult UEds. verpligten

J. H. NORGARB.

Kaapstad, 5 Sept., 1872.

Aan den Redakteur.

Mijnheer,—Eenige weken geleden heeft een correspondent van het *Volksblad* op eene schertsende of spotachtige wijze gezegd, dat ik, met mijne echtgenoote en dochter, op een bal aan 't Gouvernements huis geweest was. Toen ik dit vernam, heb ik er weinig acht op geslagen, wetende dat mijne vrienden in de stad wel wisten dat het zoo niet was. Ik was echter bevreesd dat sommige van mijne vrienden in de buitendistrikten de leugen mogten gelooven; en mijne vrees is bevonden niet ongegrond te zijn geweest. Van een' geachten vriend in het distrikt Sweliendam heb ik heden een brief ontvangen, zijn leed te kennen gevende, dat ik mij had laten verleiden eene zoodanige partij bij te wonen. Om deze reden maak ik van uw blad gebruik om dezen en andere vrienden gerust te stellen met de verzekering dat noch ik, noch een ander van mijn huisgezin, op zoodanig bal geweest ben. Wel zijn wij daartoe uitgenoodigd geworden, doch voor die uitnoodiging heb ik dadelijk bedankt. Ik onthoude mij van aanmerkingen te maken over het publiceeren van onwaarheden die eene zeer nadeelige uitwerking kunnen hebben, daar mijn doel met dezen brief alleen is, om de leugen tegen te spreken.

Ik ben, enz.,
WM. ROBERTSON.

ROEST IN KOREN.

Porseleinberg, 31 Augustus 1872.

Aan den Redakteur.

Mijnheer,—In uwe uitgave van den 24sten dezer komt een artikel voor, getiteld: "Roest in het koren;" waarin gij de proeve door den Heer Mechi te Sussex met Kaapsch koren genomen mededeelt.

Bedoeld artikel is van vrij veel belang voor den korenboer, en doet mij hopen, dat wij spoedig een voldoend remedie tegen den roest, (die zoo dikwerf 's landmans blijdste verwachtingen in rook doet vervliegen), zullen bezitten te meer als kundige mannen in Engeland en elders de zaak bij de hand nemen.

Ik ben echter van gevoelen, dat men van onze zijde aan mannen zoo als de Heer M. zooveel informatie moet geven als in ons bezit is, ten einde hem in staat te stellen tot een gunstig resultaat te geraken.

En hoe dit beter gedaan dan door middel van de dagbladen?

Ongewoon in een nieuwsblad te schrijven, waag ik het echter mijn gevoelen over deze zaak te geven, omdat zij mij zoo belangrijk voorkomt, en omdat ik hoop ook het gevoelen van andere korenboeren op die wijze uit te lokken;—weshalve ik zoo vrij ben UWEd. te verzoeken, een plaatsje in uw onder ons veel gelezen blad in te ruimen.

De Heer M. doet ons twee vragen: 1. of de roest in of op het koren is, en 2. of wij gewoon zijn het voor het gezaaid wordt in een mengsel van koper of iets dergelijks te wasschen?

In de korenboerderij oud geworden zijnde, kan ik door opgedane ondervinding zeggen: dat de roest niet in, maar op het koren is.—Men zaait soms het zuiverste zaad, en oogst roestkoren—en roestkoren door mij als eene proeve gezaaid, leverde integendeel het fraaiste, vetste koren op. Ziedaar dus een bewijs dat de roest niet in het koren is.

Maar nu, hoe en wanneer komt de roest op het koren? Gewoonlijk als het in de aar komt, of reeds is; en dus in de maand October.—Men heeft soms een veld van het fraaiste graan den eenen dag, en den anderen dag ziet men den verderver; en onze hoop op een' goeden oogst is gedaan; want ongeloofbaar snel verspreidt hij zich.

En waardoor nu ontstaat roest? Of uit het klimaat, of uit den grond, of uit beiden.

In October wanneer het veel mist, en de nevel over de landen hangt, kan men dit reeds als een' zekeren bode van roest beschouwen. Die velden, welke op eene helling tegen het Noorden aanliggen, worden er het meest door aangetast; en vooral het koren dat gezaaid is op grond waar veel Rosmarijn-struiken gestaan hebben, (die men vooral op kiezel-aarde vindt.) Het koren op kleigrond, waar Rhenosterboschjes gestaan hebben, wordt minder of liever zelden door den roest aangetast.

Wat de tweede vraag betreft, is het mij niet bekend dat de boeren het koren in een mengsel van koper of iets dergelijks wasschen tegen den roest. Men heeft geprobeerd het in vitrioolwater te doen, doch zonder baat; —dit helpt wel voor brand in het koren, gelijk men de haver in kalkwater daartegen wascht. Doch dat is eene andere ziekte, en daarover hoop ik wel eens later een woordje te schrijven, d.i. zoodra ik bewust ben dat deze regelen ook andere korenboren uitgelokt hebben iets voor hun eigen belang te zeggen.

Tot dus verre.

EEN PORSELEINBERGSCHE KORENBOER.

[Het is ons aangenaam bovenstaande regelen te plaatsen. Wij hopen, dat ook andere graanboeren zich over het onderwerp zullen laten hooren.—RED].

DE BIJBEL IN HET AFRIKAANSCH.

Aan den Redakteur.

Mijnheer, Daar wordt in onze dagen veel voor het geestelijk heil van de gekleurde bevolking van dit land gedaan; en bij den prijzenswaardigen ijver dien velen in dat goede werk betoonen, zal het zeker niet ongewenscht voorkomen, van een middel te vernemen waardoor men daarin nog overvloediger kan zijn. In den laatsten tijd heb ik door verscheidene waardige onderwijzers, die met den verstandelijken toestand van het eenvoudiger gedeelte der bevolking door ondervinding goed bekend zijn, hooren spreken van de nuttigheid, ja noodzakelijkheid, van "een Bijbel, of Nieuwe Testament, in het Afrikaansch-Hollandsch." En wanneer men wel overdenkt, zal men moeten erkennen, dat zulk een Bijbel in de eigen taal grootelijks zou meewerken tot beter verstand der Heilige Schrift niet alleen, maar ook meer belangstelling en dagelijksch en onmiddelijk onderzoek der waarheid zou opwekken en te weeg brengen bij hen, voor wie de kennis van Gods Woord tot nu toe alleen door middel eener half vreemde en onvolkomen verstane taal toegankelijk gesteld was. Bescheidenlijk, maar tevens met allen nadruk, wenschte ik deze belangrijke zaak aan de overweging van verstandige Afrikaansche Christenen, wien de uitbreiding van Gods Rijk ter harte gaat, aan te bevelen. Men zij niet beschroomd voor al te groote eenvoudigheid van zulk een Afrikaanschen Bijbel. De Heilige Geest daalt in al de behoeften van ons, arme menschenkinderen, neder; en gelijk Hij ons reeds, door middel van daartoe opgewekte personen, met Bijbelvertalingen in zoo velerhande spraken gezegend heeft, zal Hij ook zijn licht en leiding niet onthouden, om aan duizenden bewoners dezer streken Gods dierbaar Woord, op de allermeest geschikte wijze overgebragt, in handen te geven. Ik wil ten slotte, betreffende deze zaak, op een voorbeeld wijzen, dat ons in een werkje door de Boekvereeniging uitgegeven, wordt voor oogen gesteld. Dat werkje is getiteld: Hoe wij aan den Bijbel zijn gekomen, en op bladz. 278 daarvan lezen wij de mededeeling dat het Deensche Gouvernement voor de inwoners zijner Westindische Bezittingen (een paar kleine eilanden) eene vertaling van het Nieuwe Testament heeft laten vervaardigen in het bastaard-Hollandsch dat op die eilanden gesproken wordt. En op bladz. 190 van dat zelfde boek vinden wij een staaltje van die bastaard-Hollandsche Bijbelvertaling, hetwelk ik niet ongepast acht, tot gemak der lezers, hier af te schrijven. Het zijn de eerste verzen van het Evangelie van Johannes, welke aldaar dus luiden:

"In die Begin die Woord ha wees, en die Woord ha wees bie Godt, en Godt ha wees die Woord. Die zelve ha wees bie Godt in die Begin. Almaal gut ka maek door die selve; en sonder die niet een gut ka maek, van almael, wat ka maek. Die Leven ha wees in hem, en die Leven ha wees die Ligt van die Mensen. En die ligt ha skien in die Dijsternis en die Dijsternis no ha begriep die."

Zou Engeland, dat zoo zeer op den roem van Bijbelverbreiding prijs stelt, zich door Denemarken laten beschamen?

Ik ben,
EEN VRIEND VAN HET NUTTIGE.

OPEN BRIEF AAN DS. MORGAN, PREDIKANT BIJ DE NED. GEREF. KERK.

Middelburg, 27 Augustus, 1872.

WelEerw. Zeer Geleerde heer,—Uw brief van den 6den dezer in de "Zuid-Afrikaan" verschenen, is mij onder de oogen gekomen.

Hoe is het toch mogelijk dat gij u zoo veel moeite getroost en mij zoo gedurig aanvalt in de nieuwsbladen? Ik verbeeld mij de drukkersduivels beginnen van ons hartelijk moe te worden. Ben ik een man, verachtelijk als gij mij voor de wereld afschildert, i k bid u, waarom dan toch zoo veel razen?

Gij zegt, "Het een en ander is reeds aan het geeerd publiek medegedeeld geworden, aangaande de wijze waarop de heer Laurentius de Beer zich te Middelburg als een Evangeliedienaar opgeworpen en alzoo eene scheuring in de Zendinggemeente alhier tot stand gebragt heeft."

Maar, mijn goede vriend, gij gaat u toch niet verbeelden dat het publiek alles voor zoete koek zal opeten wat gij hieromtrent gedebiteerd hebt. Het publiek bestaat uit menschen, die gaarne beide kanten van eene zaak hooren, voor een oordeel uitgesproken wordt. De geest waarin gij schrijft is reeds genoeg om argwaan bij ieder verstandige te verwekken.

"Leidsmannen reeds voorleden jaar van alle kerkelijke voorregten afgesneden."

Vraag.—Wordt iemand van eene gemeente niet afgesneden om het plegen van eene "groote misdaad?" Aan welke misdaad hebben deze menschen zich schuldig gemaakt?

Vraag.—Is het niet gebruikelijk bij de Geref. kerk bij afsnijding een formulier te gebruiken? Hebt gij dat gedaan? Volstrekt niet. Ik wil u wel uitdagen iemand uit uwe gemeente op die wijze en om zulk een oorzaak "af te snijden." Meent gij dat zoodanige personen van u de minste notitie zullen nemen? Neen. Evenmin nemen wij notitie van u wanneer gij heengaat, door haat en nijd bezield, de namen onzer ledematen uit het lidmaatboek schrapt en dan verklaart dat 37 afgesneden zijn. Om het bij een zachten naam te noemen, het was zeer kinderachtig van u.

"Goede getuigenis, aanstelling, enz." Vreemd, voorwaar, dat deze woorden gevloeid zijn uit de pen van den man die "mij zelf" aan de Zendingscommissie heeft aanbevolen.

"Onkundige kaffers!" En toch zijn 37 ledematen aangenomen door wijlen Ds. Bennie: menschen die gij zelf van den kansel hebt toegesproken met den naam van "broeders en zusters in den Heer." Nu dat zij den man beminnen dien gij haat, nu zijn zij maar slechts "onkundige kaffers!! Wat kan zelfs een leeraar niet doen uit eigenbelang? "Was het huwelijk wettig?" Het spijt mij dat gij zulk eene onkunde aangaande 's lands wetten verraadt. Lees maar eens de Huwelijks Ordonnantie na.

"Waarschuwen van de kansels tegen mij."

Gij vergeet dat alle leeraars niet van denzelfden geest zijn als gij. Ware dat zoo, dan konden wij maar Ichabod op alle kerkdeuren schrijven.

"Geene geldelijke ondersteuning meer van de blanke en van een groot deel der gekleurde bevolking." De blanken heb ik niet gevraagd, althans uwe gemeente niet, noch ook de Afgescheidene. Ieder weldenkende mensch zal toch wel begrijpen dat ik geene begeerte zal gevoelen iets van eene gemeente te vragen, wier leeraar mij haat als de pest.

Geven zij iets, en het komt hem ter ooren, wat dan? Voor den kerkeraad gedaagd, en zij krijgen groote onaangenaamheid. De Afgescheidenen zijn in den regel tegen het Zendingswezen, en ik denk, in ons distrikt, door uw toedoen, nog meer dan op andere plaatsen. Van blanken die niet tot deze gemeenten behooren, heb ik wel hulp, al wilt gij het niet gelooven. Toch, wil ik zeggen, ik laat menschen buiten, zij zijn slechts middelen.

"Mijne hulp is van den Heer, die hemel en aarde gemaakt heeft." Aangaande de gekleurde bevolking, allen die onder mijne zorg staan dragen gereedelijk bij.

Ik hoop gij laat u niet leugens op de mouw spelden.

"Gastvrijheid ontvangen, geld genieten, om hunne ligtgeloovigheid belagchen." De Heer beware mij hiervoor, Geveinsdheid van den ergsten graad! Ik werp zulk eene booze en lasterlijke beschuldiging verre van mij met verontwaardiging, en betreur het dat zulks komt van een Christenleeraar.

"Predikant bij de Ned. Geref. kerk." Ahem! Een artist schilderde eens eene koe, en schreef er in groote letters onder "koe."

Dit zijn de aanmerkingen die ik meende te moeten maken. Ten slotte wil ik u herinneren aan de geschiedenis van Saul en David—wat was het einde van eerstgenoemde? Was hij niet een gezalfde des Heeren? Was hij niet vervuld met haat, nijd en afgunst?

Ik wil u in gedachte brengen dat de Heer gezegd heeft "die mijne kinderen aanraakt, raakt mijn oogappel aan." Gedenk aan Elymas, den toovenaar.

Ik wijs u op den verwaarloosden toestand uwer kudde—op de doodschheid heerschende in uwe gemeente, en ik zou u raden, doe huisbezoek, leg u toe op eene zielvoedende prediking, streef naar een hooger geloofsleven, rigt op de trage handen en slappe knieen—het werk van een leeraar bestaat immers niet in slechts tweemaal preeken op den Zondag. Begin een werkzaam leven, geloof mij, het zal u en uwe gemeente oneindig veel goed doen. Hebt gij een bezig leven, gewis, er zal niet zoo veel tijd overig wezen om te peinzen over de handelingen van dien "onbeschaamden bedrieger, scheurmaker, verleider en huichelaar."

"Als smaad en hoon om uwen naam
Mijn lot te dragen zij,
Ik welkom smaad en hoon te zaam,
Als gij gedenkt aan mij."

Mogt ik hopen, Ds. Morgan, dat gij mij niet verder zult grieven met zulke onchristelijke brieven? Het is te vergeefs dat gij zoo uit de hoogte op mij nederziet te vergeefs dat gij mij zoo smaadt, ja, zelfs in de straat, niet wilt groeten, te vergeefs dat gij tegen mij waarschuwt van den kansel, o, hoe onchristelijk! Uwe wapens zijn vleeschelijk, en vermogen niets. Bedenk wat gij verder doet. Leer verder te zien dan den cirkel dien gij voor u zelven hebt afgebakend. Gedenk daaraan "die niet voor ons is, is tegen ons."

Het werk des Heeren alhier, waarvan ik het onwaardige middel ben, kunt gij, noch eenig mensch ter wereld, verbreken. Gij werkt het werk 's Heeren tegen op allerlei manier, en meent dan tegen mij te werken, maar wees gewaarschuwd, a man who plays with sharp tools, easily cuts his fingers.

"De Heer is zoo getrouw als sterk,
Hij zal zijn werk voor mij voleinden,
Verlaat niet wat uw hand begon,
O levensbron! wil bijstand zenden."

Ik ben, enz.,
LAURENTIUS DE BEER.

TRANSVAAL.

Met den post van Donderdag ontvingen wij van Potchefstroom een prospectus van de op nieuw uit te geven *Transvaal Advocate*. De uitgevers berigten dat het blad in October weder zijne verschijning zal maken; en dat de belangrijke veranderingen, die in den laatsten tijd in de Republiek hebben plaats gehad, alsook de teekenen van algemeenen stoffelijken vooruitgang, de weder-uitgave van een nieuwsblad, bestierd volgens liberale en onafhankelijke beginselen, hebben noodig gemaakt. De uitgevers hebben zoodanige schikkingen gemaakt, dat zij, indien zij in leven en gezondheid blijven, kunnen waarborgen, dat de *Advocate* ten minste drie jaren zal voortbestaan, indien het blad slechts eene billijke ondersteuning geniet.

Aan een privaten brief van Pretoria, gedateerd 7 Augustus, en op de Diamantvelden ontvangen, ontleenen wij het volgende:—"Kopermijnen, die in vroegere tijden door inboorlingen zijn bewerkt, worden door de geheele Republiek heen gevonden, en bovendien hebben wij lood, ijzer, zilver, tin en cobalt. Omtrent de goudmijnen worden geene zeer bemoedigende berigten ontvangen. Men meldt, dat buiten Button's rif en andere plaatsen in de buurt weinig goud te vinden is in die streken, behalve in de verspreide alluviale wasscherijen, die de delvers op het oogenblik niet betalen. Op goed gezag verneemt men echter, dat er betere teekenen van goudvelden zijn te bespeuren verder in het binnenland, maar dat, voordat de inboorlingen zullen zijn bevredigd, delvers wel eenige moeite zullen hebben om aldaar aan het werk te komen. Onze nieuwe President, de heer Burgers, staat op het punt van naar Marabastad en Zoutpansberg te vertrekken, en zal zonder twijfel maatregelen nemen, waardoor de inlanders zullen worden te vreden gesteld. Paul Kruger is voornemens te bedanken, en de Regering zal maatregelen nemen om aan de Kafferopperhoofden zoodanige landerijen te verschaffen, als zij voor hun gebruik mogen noodig hebben, om aldus te voornaamste oorzaak hunner vroegere ontevredenheid weg te nemen.—De ingezetenen, zoowel Europeanen als boeren, zijn meer dan te vreden met den nieuwen President. Hij is liberaal en verlicht in zijne denkbeelden en heeft de gave om de verschillende partijen in de Republiek nader tot elkander te brengen en haar met betere hoop voor de toekomst te bezielen."

Een ander correspondent meldt, dat hij op weg van de New Rush naar Potchefstroom verscheidene delvers van de Diamantvelden had ontmoet, die op weg waren naar Marabastad; en dat hij een gezelschap had gezien, dat van daar terugkwam. Dit gezelschap vertelde, dat zij slechts omtrent een dozijn aldaar hadden achtergelaten; dat velen waren teruggekeerd om hunne huisgezinnen te halen, en dat goud werd gevonden tegen 1¼ ons op de 100 pond. Men achtte dit een weinig al te goed, om waar te kunnen zijn, doch het werd in allen ernst verteld.

Van Pretoria schrijft een correspondent, onder dagteekening van 8 Augustus, dat aldaar dagelijks gouddelvers doortrokken op weg naar Marabastad, waardoor de plaats een hoogst levendig voorkomen verkreeg.

Gemengde Berigten.

JAPANSCHE KRITIEK.

Nog geen twintig jaren geleden werd in Japan elke inboorling, die zijn land verlaten had of met vreemdelingen omgang gehad, ter dood gebracht. En thans genieten honderden Japansche jongelingen, meestal op kosten der Regering, hunne opleiding in de steden van 't Westen.

Vooral Noord Amerika telt menigen Japanschen student aan zijn scholen en in zijn zamenleving. De hoog-beschaafde Yankee heeft zelfs van die oostersche gasten eenige harde waarheden moeten hooren, die wel bewijzen dat 't den "heidenen" niet ontbreekt aan de gave van opmerken en gevolgtrekken.—We hebben 't oog op een boekje, dat onlangs te New-York verscheen, onder den titel: "de Japanners in Amerika." Dit werkje bevat opstellen, in 't Engelsch geschreven, van verscheidenen der vreemde studenten: opstellen, waarin de ontvangen indrukken omtrent land en zeden met prijzenswaardige openhartigheid worden medegedeeld. Een paar uittreksels mogen hier volgen.

Eén waarnemer prijst de energie der Amerikanen, doch laakt hen streng wegens hunne geldzucht. "Zonder sympathie"—zegt hij—, "zonder warm gevoel voor 't schoone in de menschelijke natuur, hebben ze aan hun rijkdommen even weinig, als de Peruanen hadden aan hun goud, vóór de Spanjaarden 't hun ontroofden. Vele menschen vinden genoegen in de fraaie kunsten, in wijsbegeerte, in wetenschap, in de uitoefening van maatschappelijke deugden. Doch zij (de Amerikanen) waardeeren niets van dit alles. Zij kunnen evenmin 't schoone onderscheiden, als een wilde de harmonische combinatiën van Europeesche muziek volgen kan. Wat godsdienst betreft—ze betalen hun zitplaatsen in de kerk, en laten zich van-tijd-tot tijd vervelen door eene preek—enkel ter wille van den schijn. Maar hun waarachtige kerken zijn hun kantoren; hun wezenlijke bijbel is hun grootboek; hun werkelijke god is niet God Almachtig—maar *de almachtige dollar*."

De godsdienstige instellingen der Christenen schijnen meer dan één der Japansche schrijvers geërgerd te hebben. Zoo vinden we in 't boekje een ernstig verzoek tot de westersche Mogendheden, om toch geen zendelingen naar Japan te sturen. De redenen tot dit verzoek zijn deze:—Vermoedelijk hoorde de zendeling nimmer een heiden zijn godsdienstige begrippen uiteenzetten. Een heidensch geloof te veroordeelen, zonder 't te kennen, is onbillijk. Bovendien richten de zendelingen zich steeds tot de minst ontwikkelde klasse der heidenen—wier gemoed zij dan door bijgeloovige schrikbeelden in boeien slaan. Ontwikkel, onderwijs die lieden eerst; schenk hun de intellectueele bevoegdheid tot oordeelen; en laat hen dan kiezen tusschen de verschillende godsdienststelsels. De zendelingen zijn "de vaders van onwetendheid, en "de vijanden van godsdienstvrijheid." De schoolmeester moet voorloopig de éénige heraut zijn van beschaving onder de heidenen.

Een ander, die aantoonen wil hoe de botsingen tusschen Europeanen en inboorlingen in landen als China grootendeels veroorzaakt worden door de eerstgenoemden, laat zich aldus uit:—"'t Kan ons niet verwonderen dat 't Christendom zoo weinig vorderingen gemaakt heeft buiten Europa, wanneer we weten dat de Christenen, die in vreemde landen wonen gaan, zich slechter gedragen dan de heidenen. Allereerst zijn zij slaven van den Mammon; bezoeken huizen van kwaden naam; vloeken zónder reden; beleedigen, slaan en schoppen de inlanders, en zijn hoogmoedig als Julius Caesar. Bovendien doen zij dit alles op Zondag meer dan op werkdagen, omdat ze op werkdagen zich met stoffelijke belangen hebben bezig te houden."

DE VOLGENDE PAUS.

Prof. Bluntschli heeft dezer dagen in het Duitsche blad *Gegenwart* zijne zienswijze uiteengezet omtrent het recht der Staten bij de eerstvolgende verkiezing van een Paus.

Als het aan de Jezuiten gelukt—zegt hij—een hunner voorstanders op den Pauselijken troon te brengen, dan bestaat er gevaar dat hun tegenwoordige strijd tegen den Staat uitloopt op een godsdienstoorlog. Als zij daarentegen bij die verkiezing de nederlaag lijden en er een vredelievend gezinde Paus optreedt, bestaat er vooruitzicht dat aan den strijd een einde komt en van de zijde der Kerk de vrije, gezonde ontwikkeling der volken niet verder zal worden belemmerd. Ofschoon nu op dit oogenblik de Jezuiten het Vaticaan beheerschen, behoort het echter niet tot de onmogelijkheden dat de tegenpartij er de overhand verkrijgt. Verreweg de meeste Kardinalen toch zijn Italianen, die niet geheel en al zijn misdeeld van gevoel voor het Italiaansche vaderland, hetwelk door de Jezuiten nog veel meer bedreigd wordt dan het Duitsche Rijk. In alle geval echter bestaat er op dit oogenblik geen reden om op de zegepraal der gematigde partij te rekenen, en daarom is het eene alleszins gerechtvaardigde vraag: kunnen de Staten, maar kan vooral Duitschland iets doen om het bedoeld gevaar tegen te gaan?

Eeuwen achtereen was de benoeming van een Paus als hoofd der Kerk niet alleen afhankelijk van de keuze der hooge geestelijkheid, maar ook van de goedkeuring van het volk van Rome en de bekrachtiging der Keizers; somtijds is de keuze eigenlijk beslist door de adelijke familiën te Rome, dikwijls ook door den Duitschen Koning als politiek macht hebbende over Rome. Die tijden zijn evenwel lang voorbij,—en het is ook met de hedendaagsche begrippen te zeer in strijd dat wereldlijke vorsten een rechtstreekschen invloed hebben op de benoeming van een Paus. De Kerk eischt als een heilig recht, vrij te zijn in de keuze van haar opperhoofd en de moderne Staat erkent dit als een natuurlijk recht. De Duitsche Keizer is trouwens niet meer Roomsch-Keizer en matigt zich dus ook geene heerschappij over Rome aan, evenmin als eenige voogdij over de Roomsch Katholieke Kerk. Evenmin zal de Koning van Italië aanspraak maken op het recht van verkiezing of goedkeuring der benoeming van het hoofd der Kerk, vooral niet nu art. 6 der Italiaansche wet van waarborg voor den Paus nadrukkelijk bepaalt: dat bij eene vacature van den H. Stoel de persoonlijke vrijheid der Kardinalen door geene rechterlijke of politieke autoriteit mag worden belemmerd of beperkt. Eene andere vraag evenwel is, of de Staten op die verkiezing niet meer dien *indirecten* invloed mogen uitoefenen, dien zij later er op gehad hebben. De Oostenrijksche dynastie, zoowel als de Hoven van Frankrijk en Spanje hadden vroeger ieder het recht om op de nominatie den naam te schrappen van een candidaat, met wiens benoeming zij niet konden instemmen, en zij maakten van dat recht gebruik, vooral dan wanneer er reden bestond om te vreezen dat die candidaat in het Conclave de vereischte meerderheid van twee derden op zich zou vereenigen. Dat recht kan de Paus ook niet eigenmachtig aan de Staten ontnemen; want het is niet gegrond op eene tijdelijk toegekende begunstiging van de zijde der Kerk, maar op de behoefte der Staten om dezen of genen persoon verwijderd te houden uit eene positie, waarin hij met den Staat in aanraking komt en op den vrede en de belangen des lands invloed kan uitoefenen. Het berust geheel op dezelfde gronden als dat van vele Regeeringen omtrent de benoeming van Bisschoppen. Ten aanzien van deze hebben toch vele Gouvermenten het recht om op de nominatie de namen te schrappen van die candidaten, tegen wier benoeming zij bepaalde bedenkingen hebben. Maar eigenlijk hebben de Staten ten deze nog veel meer grond van recht bij de benoeming van een Paus; want eene Regeering kan veel gemakkelijker een in haar land gevestigden Bisschop, dan een buiten haar grondgebied woonachtigen Paus verhinderen, bij haar te lande op politiek en burgelijk gebied den vrede te storen.

Prof. Bluntschli gelooft intusschen niet, dat Italië of Duitschland aanspraak zal maken op het recht van directen of indirecten invloed op de verkiezing. Maar ook al mochten zij dit willen, dan gelooft hij toch niet, dat de uitoefening van zoodanig recht een voldoenden waarborg voor hunne Staten zou opleveren. Daartoe heeft de geschiedenis te zeer geleerd, dat Pausen en Bisschoppen na hunne benoeming wel eens eene geheel andere houding aannamen en eene geheel andere richting volgden dan voor dien tijd. Pius IX was op kerkelijk gebied wel reeds vóór zijne optreding als Paus een warm voorstander der Pauselijke almacht, maar op politiek gebied was hij toen een niet minder warm voorstander van de nationale Italiaansche beweging tegen vreemde heerschappij, en eerst later is hij vervallen tot zijn tegenwoordigen haat tegen het modern liberalisme en zijne vijandschap jegens het nieuwe Koninkrijk.

Aan den anderen kant valt het niet te ontkennen, dat in de uitsluiting van een candidaat, op wien zich reeds een zeker aantal stemmen hadden vereenigd, voor de Kardinalen iets aanstootelijks, iets krenkends ligt. Bovendien, wie verzekert ons dat de eerstvolgende verkiezing van een Paus niet reeds zoo goed is voorbereid, dat de benoeming dadelijk doorgaat? En hoe zouden de Regeringen dan tijd of gelegenheid vinden om van haar recht gebruik te maken?

Het zou dan ook zeker meer met de waardigheid der Staten overeenkomen, in een anderen, onbetwistbaren en meer practischen vorm hunne rechten te doen gelden. Zij kunnen dit doen zonder eenige inmenging in de kerkelijke verkiezing, namelijk door—hetzij gezamenlijk, hetzij ieder afzonderlijk—aan het Conclave bekend te maken: dat zij binnen hun gebied aan geen Roomschen Paus zullen toestaan eenig openbaar, zij het ook kerkelijk gezag uit te oefenen, wanneer hij niet belooft, de grondwettige rechten en politieke souvereiniteit van den Staat te zullen eerbiedigen en zich van elke inmenging in de Staatsaangelegenheden te zullen onthouden.

Met dien eisch te stellen, maakt de Staat geen inbreuk op godsdienstig gebied. Hij verdedigt slechts zijn gebied tegen aanmatigingen van de zijde der geestelijkheid. Hij waarborgt slechts zijn vrede en goed recht, hetwelk niet afhankelijk mag worden gesteld van eenig buitenlandsch gezag, of van kerkelijke meeningen en dogma's. Wegens de Vaticaansche Conciliebesluiten en de daardoor gemaakte verandering in de Roomsch-Katholieke grondwet bestaat voor de Regeringen dringende aanleiding tot zulk een stap. Sedert dat Concilie toch moeten de Bisschoppen onvoorwaardelijk gehoorzamen aan de bevelen van Rome, en natuurlijk zijn de priesters op hunne beurt dezelfde Jezuitisch-militaire gehoorzaamheid aan de Bisschoppen verschuldigd. En wanneer men nu ziet, welk een invloed en gezag de Bisschoppen en priesters bij een groot gedeelte des volks uitoefenen, dan spreekt het van zelf dat een Paus den Staat door hen in groote ongelegenheden kan brengen en niet alleen den vrede des lands, maar ook het gezag der wet kan verzwakken en ondermijnen. Tegenover dat gevaar moet de Regering maatregelen van veiligheid nemen, en tot dat doel maakt zij gebruik van een allezins gerechtvaardigd middel, met slechts dan den Paus te erkennen en hem slechts dán de uitoefening van priesterlijk gezag bij haar te lande toe te staan, wanneer hij wederkeerig het gezag der Staatswet erkent;—terwijl zij het natuurlijk niet moet dulden dat hij zich ooit eenige souvereiniteit ten opzichte van den Staat aanmatigt.

Als de Kardinalen zien—zoo eindigt prof. Bluntschli—dat de Staten eenmaal vast besloten zijn hun recht te handhaven, dan zullen zij bij de verkiezing van een Paus daarop ook wel bedacht zijn en hunne keuze slechts vestigen op een persoon, die met de Staten in vrede wil leven. In weerwil van alle hoogdravende verzekeringen te Rome weet men er goed, dat de macht der staten thans grooter is dan die der Kerk en dat een strijd tusschen deze beide machten voor de Kerk veel gevaarlijker is dan voor den Staat. Aan het tegenwoordig conflict zal eerst dan een einde komen, wanneer er een Paus wordt benoemd, die in de eerste plaats de Jezuitenorde opheft, maar zoodat zij voor altoos opgeheven blijft. Daarin ligt de beste waarborg van vrede tusschen Staat en Kerk.

DE STEENKOLENVOORRAAD.

"Ofschoon eene commissie van het Parlement ons verzekerd heeft,—dus schrijft men uit Londen—dat de voorraad steenkolen in de Engelsche mijnen nog in geene eeuw eene merkbare vermindering zal ondergaan, stijgen de prijzen der steenkolen thans eensklaps op eene verbazende wijze. Midden in den zomer wordt 34 shilling voor de ton betaald en alle fabrikaten, die maar eenigszins van dit product afhangen, worden in dezelfde evenredigheid duurder. Zoo zijn ijzer-fabrikaten, metselsteen en dakpannen zoozeer in prijs gestegen, dat er een aanmerkelijk verschil ontstaan is tusschen de oorspronkelijke begrootingen van architecten en de tegenwoordige eischen der aannemers van groote werken, hetgeen zelfs de uitvoering van sommige contracten onmogelijk maakt. In enkele gevallen zijn de ijzerprijzen sedert Maart jl. 100 per cent gerezen, en wanneer de steenkoolprijzen tegen kersmis tot 40 shillings per ton rijzen—hetgeen niet onwaarschijnlijk is—dan zijn ook deze tot het dubbele bedrag verhoogd.

"Als reden hiervan wordt in de eerste plaats de toenemende uitvoer opgegeven. In de eerste vijf maanden van het vorige jaar werden 4,664,000 tonnen kolen uitgevoerd, en in hetzelfde tijdvak van dit jaar 5.338,000 tonnen, of 15 per cent meer. Voorts is de reden voor een goed deel te zoeken in de groote uitgebreidheid welke de speculatie in den jongsten tijd verkregen heeft, en men mag het voor zeker houden, dat vier vijfden van de sedert verleden jaar ontstane prijsverhooging niet ten bate der eigenaars van kolenmijnen of der werklieden in de mijnen gekomen zijn, maar dat die winst gevloeid is in de zakken der speculanten. Van verschillende kanten wordt in deze omstandigheden aanbevolen om bij die takken van nijverheid, waar dit mogelijk is, weder als van ouds van de beweegkracht van het water gebruik te maken."

Van eene andere zijde wordt er sterk op aangedrongen dat de eigenaars der mijnen meer kolen zullen doen delven, ten einde evenwicht te brengen in vraag en aanbod.

DE DUITSCHE WAPENING.

Naar men verneemt, zal met de nieuwe wapening der infanterie en eenige andere reorganisatiën zoodanige spoed worden gemaakt, dat die uiterlijk in het voorjaar van 1873 tot stand zullen zijn gebracht. Ook bij de Beiersche armee, bij wier infanterie het Pruisisch exercitie-reglement den 20 Augustus in werking treedt, zal met de nieuwe wapening en de oefeningen ijverig voortgang worden gemaakt. Het doel is, alles zoodanig te regelen, dat de Duitsche infanterie tegen het genoemde tijdstip, door de wapening met het nieuw Duitsch geweer, met de Fransche nagenoeg gelijk staat, waarna zij, zoodra het Beiersche korps met het nieuwe Werder-geweer gewapend en geoefend is, op de Fransche infanterie in sterkte zeer veel zal vooruit hebben. Inmiddels zal de Duitsche artillerie met 32 nieuwe batterijen worden versterkt en daardoor het aantal stukken geschut veel grooter zijn dan dat bij de Franschen. Bij de Zuid-Duitsche korpsen nº. 13, 14 en 15 zal de uitbreiding van dat wapen slechts langzamerhand plaats hebben, zoodat de dertien batterijen, waarmede zij volgens de nieuwe organisatie moeten vermeerderd worden, eerst na verloop van eenige jaren zal zijn volbracht; althans indien de omstandigheden geen meerderen spoed noodig maken. Ook wordt verzekerd, dat het legerbestuur nog in het aanstaande najaar in staat zal zijn, bij de Pruisische garde en bij de liniekorpsen nº. 1 tot en met nº. 12, en zoo noodig ook bij het 15de korps, dadelijk na de oprichting der vastgestelde aanvullingsbataljons een vierde veld-bataljon onder de wapens te brengen, waardoor de armee zal worden versterkt met 114 bataljons, nagenoeg gelijkstaande met vier volledige armeekorpsen. Met de verandering der in den oorlog buit gemaakte Chassepot-geweren, ongeveer 400,000 stuks, is men thans bezig en dat werk wordt op zoodanigen voet voortgezet, dat het omstreeks den tijd van de oprichting der 114 bataillons geheel afgeloopen kan zijn. Voor het nieuwe Duitsche achterlaadgeweer zijn de noodige bestellingen gedaan, doch het zal wel eenige jaren duren eer die geheele voorraad zal zijn afgeleverd.

Gelijk men weet, hadden de Franschen in den jongsten oorlog draagbare kanoneerbooten naar den Rijn vervoerd, waarvan zij zich zouden bedienen tot de verovering der aan die rivier gelegen vestingen. Naar aanleiding daarvan is thans te Berlijn het denkbeeld gerezen om ook de Duitsche armee van zulke booten te voorzien, maar deze met eene zwaarder soort van geschut te wapenen. Zij zouden alsdan bepaaldelijk dienen tot verdediging van den Rijn en den Moezel. Van de vier Fransche booten, die in het derde gevecht bij Orleans den Duitschers in handen zijn gevallen, zijn er thans twee te Metz gestationeerd. Bij de belegering van Parijs hebben de Franschen op de Seine met goed gevolg van zulke vaartuigen gebruik gemaakt; doch naar men verwacht, zullen zij op den Midden en Beneden-Rijn wegens het dieper vaarwater met nog veel meer succés kunnen gebezigd worden. Bij gebruikmaking van het Rijn-Rhone-kanaal zouden zij vooral van dienst zijn bij aanvallende manoeuvres. Vandaar dat wanneer er later op nieuw tusschen Duitschland en Frankrijk een oorlog mocht uitbreken, Lyon en andere plaatsen aan de Rhône door deze vaartuigen zouden kunnen bedreigd worden.

De *National Zeitung* bevestigt thans dat alle berichten aangaande plannen tot sloping of versterking van Duitsche vestingen ten eenenmale voorbarig zijn. Wel wordt in de afdeeling voor de fortificatiën bij het departement van Oorlog over het vestingstelsel beraadslaagd; maar al wat in die zittingen (waarvan de Kroonprins, of bij zijne afwezigheid Prins van Hohenzollern Sigmaringen het voorzitterschap bekleedt) wordt behandeld, blijft geheim. Bovendien moet elk besluit, hetwelk aldaar wordt genomen, den Keizer ter goedkeuring worden voorgelegd en eerst wanneer na die goedkeuring de noodige aanwijzingen voor de uitvoering zijn vastgesteld,—eerst dan wordt aan de zaak openbaarheid gegeven.

SCHUTBERIGTEN.

De onderstaande Schutmeesters zullen op de bij gemelde datums en plaatsen verkooping houden van het volgende vee, indien het niet te voren wordt gelost.

Sept. 14.—F. W. Beincke, jr., Ebenezer,—eene zwarte witkop Vaars met een witte lap, ongemerkt, omtrent 2 jaren oud.

Sept. 14.—J. M. Steijn, Riversdale,—2 roodbruine Merries, beiden gemerkt J op regter achterpoot, de eene omtrent 6 en de andere 2 jaren oud.

Sept. 16.—D. Saaijman, Buffelshoek, Afdeeling Riversdale,—een zwarte Vaars, niet gemerkt, omtrent één jaar oud.

Sept 16.—M. Oosthuizen, Kleinplaats, Afdeeling Riversdale,—een Ezel (Hengst), vale kleur, niet gemerkt, omtrent twee jaar oud.

Sept. 23.—Ands. Brink, M.zn., Springfontein, Afdeeling Malmesbury,—een zwarte Bastaard Os, 4 jaar oud, ongemerkt; een zwartbonte Bul, 2 jaar oud, gemerkt regteroor snee van onder, linkeroor stomp.

MAANSVERANDERINGEN.

Sept 10, Eerste Kwartier, 3u. 17m. voormiddags.
Sept. 17, Volle Maan, 6u. 18m. voormiddags.
Sept. 24, Laatste Kwartier, 2u. 35m. namiddags.
Oct. 2, Nieuwe Maan, 4u. 44m. namiddags.

MARKTPRIJZEN.

Van den 4 tot den 6 Sept. 1872.

	£	s.	d.		£	s.	d.
501 bs. Aardappelen, p 3 bus.	0	5	6	—	0	16	7
⅝ leg. Azijn, per legger	3	2	8	—	4	4	0
90 lb. Abrikozen, per lb.	0	0	5⅜	—	0	0	5⅜
45 bs. Boonen, per 3 bush.	0	19	8	—	1	0	0
1207 lb. Boter, per lb.	0	1	4	—	0	2	0
¼ leg. Brandewijn, per leg	19	10	0	—	19	15	0
Eijeren, per 100	0	7	6	—	0	9	1
48 bs. Garst, per 3 bush.	0	10	2	—	0	10	7
Ganzen, per stuk	0	3	0	—	0	3	6
438 bs. Haver,	0	5	11	—	0	6	8
2 Havergerv. 100 lb.	0	4	5	—	0	4	6
Hoenders, per stuk	0	1	7	—	0	1	7
86 zak Kaf, per 16 zakken	1	10	0	—	2	12	0
Kalveren, per stuk,	0	10	9	—	0	10	9
90 bs. Koren, per 3 bs.	1	2	0	—	1	3	0
Limoenen, p. 100	0	1	0	—	0	2	7
36 bs. Milies, per 3 bush.	0	19	10	—	0	19	10
75 lb. Peren, per lb.	0	0	3⅜	—	0	0	3⅜
229 lb Rozijnen, per lb.	0	0	2	—	0	0	2
18 bs. Rog, per 3 bush.	0	11	8	—	0	11	10
66 bs. Uijen, p. mud.	0	4	0	—	0	6	8

Woensdag,	4	Sept.	9	Wagens,	5	Karren
Donderdag,	5	do.	11	do.	15	do.
Vrijdag,	6	do.	18	do.	3	do.

OVERLEDEN.

Sept. 1.—Mejufvr. Francina Du Plooy, echtgenoote van den heer William Johnson, oud 28 jaar en 7 maanden.

SHIPPING INTELLIGENCE.

TABLE BAY.—ARRIVED.

Sept. 4—Tantallon Castle, sh (1,057 tons), John Brown, from Calcutta July 19, bound to New York. Cargo general. Put in to land ship's crew. Anderson & Murison, agents. ☞ Reports in lat. 30.24 S, long. 27.23 E, on the 28th Aug. fell in with Spanish ship China in a sinking state, took off the Capt. J M San Pearo, crew, and passengers, 39 in number.

4—Annie S. bgne, 121 tons, W. C. Jackson, from East London 23rd August, to this port. Cargo sundries.

TABLE BAY.—SAILED.

Sept. 4—Clipper, to Hondeklip Bay.
4—Midge, to Port Beaufort.
4—May, to Mossel Bay.
4—Albatross, to Knysna, via Mossel Bay.
4—John Banfield, to Mauritius.

NIEUWE GOEDEREN.

De Ondergeteekenden hebben ontvangen ex "LILE" en andere pas aangekomen Schepen,

500 PAKKEN KOOPWAREN,

Bestaande uit een Algemeen Assortement

Fijne, Fancy en Stapel Goederen,

Welke allen zorgvuldig uitgekozen zijn door hun Agent in Engeland, om te voorzien in de behoeften van Koopers in de Stad en Buiten,—zij hebben ook voorhanden de volgende Artikelen:—

KOFFIJ—Rio en Java
SUIKER—Witte Gekristalliseerde, Witte Gestampte, Licht Gele en Donkere Tinten
RIJST—Bruine en Witte.

Vuurhoutjes
Stijfsel
Duimblaauw
Mosterd
Zalm
Gerookte Haring
Pekelharing
Sardientjes
Salade-olie
Geassorteerde Zuren
Maccaroni
Vermicelli
Havermeel
Tafelzout, in 2 lbs. potten
Liverpoolsch Zout
Geassorteerde Sauzen
Azijn
Ingemaakte Groenten
Spliterwten
Chocolade en Cacao
Suikergoed

Stockholmsche Teer in Trommels
Terpentijn
Vernis
Gekookte en Ongekookte Olie
Verfstoffen, Groen en Blaauw
Raapolie
Loodwit en Roode Menie
Zeep
Tamarinde
Kruidnagelen
Peper
Tapioca
Cassia
Klappertjes
Muskaatnoten
Pijpen
Kanariezaad
Kaas—Edamsche en Zoetemelksche
Groene Kaas

Souchong Thee
Gemengde Theesoorten
Orange Pekoe
Groene Theesoorten
Hyson do.
Congo do.
Kandijsuiker
Krenten
Kaarsen, 11, 12, 14, 16 onzen
Karreweizaad
Korianderzaad
Raapzaad
Duimblaauw
Hammen
1½ en 2½ lbs. Graanzakken
4½, 5 en 6 vts. Wolzakken
Dakvilt
Kruiken, 1 en 3 galions.

EN VERDER:

Guinness' Stout } Gebotteld bij Cameron
Bass' Ale } & Saunders
Jenever 3½ en 4 Gallons
Hennessey's Fransche Brandewijn
Old Tom
Gember Brandewijn

Schotsche Whiskey
Portwijn
Sherry
Claret
Hock
Duitsche en Noordsche Ale.

WM. A. LIPPERT & Co.
No. 6, St. Georgesstraat.

2, DARLINGSTRAAT.

STUTTAFORD & CO.

(Voorheen A. W. en W. H. FLETCHER),

Groot- en Kleinhandelaars in Linnen- en Wollengoederen.

Hebben eene verdere uitbreiding ontvangen van hunnen Voorraad

VOOR HET SAIZOEN.

HET Fancy Departement is aangevuld met een Prachtig Assortiment Gouden Juweliers waren, Ware Gitten Oorringen, Armbanden, Kettings en Hangertjes;—Reukwaren in tallooze verscheidenheid; Nieuwe Speltoestellen voor Winteravonden;—een grooten Voorraad Fraaije Paraffine Lampen; een uitgezocht perceel Meerschuim Pijpen en een partijtje Gelddoosjes.

Buitenklanten gelieven al hunne orders te adresseren aan de Firma te

2, DARLINGSTRAAT.

GEBROEDERS PHILIP

Hebben ontvangen, per "Celt" en "Ocean Rover,"

172 Paketten Koopwaren,

WAARONDER ZIJN—

Brusselsche Tapijten, naar nieuwe Teekeningen, en Vloerkleedjes, Ordinaire en Gewerkte Ledekanten.

ALSOOK IN VOORRAAD:

Brandrum's Bloem van Zwavel
Johnson's Portland Cement
Bray's Gegalvaniseerd Gebogen IJzer
Parke's Stalen Graven en Houten Korenschoppen
Beste B. Y. Kaapsche Sikkels, Aluin, Witkalk
Taylor's Compositie Kaarsen, Stearine Kaarsen
Wagensmeer Manilla Touw
Hoefijzer, Wolzakken, Graanzakken
Colman's Stijfsel en Duimblaauw

Glaswerk—als Water en Wijnglazen
Pakpapier, Behangselpapier
Foolscap, Post en Brieve papier, Envelopes
Terpentijn, in 2 Gallons Bakken
Loodwit, Roode Menie, in Blikken
Licht Blaauwe en Groene Verwsoorten
Kopal en Eik Vernis, Zwart Verlaksel
Schoolleijen, IJzeren Potten op drie pooten.

GEBROEDERS PHILIP,
6, Adderleystraat, tegenover het Spoorwegstation.

GEORGE FINDLAY & CO.

HEBBEN GELAND

EX STOOMBOOT "NORSEMAN":

Worsted Pluis, voor Karbelegsels
Amerikaansch Leder, Laken en Knoopen
Patent Morocco Leder Laken
Zadel, Gord, Weefsel en Zadel Gorden
Schoengaren en Geel Vlas
Kerfmachines en Koffymolens
Gofferingmachines
Timmermans Dissels, Omslag Boren, Boren, enz.

IJzer Pakhuizen, Gravestraat.

Gedrukt bij SMUTS & HOFMEIJR, No. 6, Houtstraat, Kaapstad.